॥ अर्हम् ॥

श्रीमुनिसुन्दरसूरयः ।

सकलसंस्कृतभाषाभाषणचणाः श्रीमच्छ्वेताम्बरजैनधर्मनिजसूक्तिपीयूषधाराधरीकृतगीर्वाणधिषणाः *कालीसरस्वतीविरुदोपबृंहितश्रीमुनिसुन्दरसूरयः* कदा कतमं भूमण्डलं मण्डयामासुः कदा च किं कार्यं चक्रुरिति पर्यालोचने प्रवृत्ते–

'व्यजिज्ञपद्विज्ञशिरोमणिश्च
गच्छाधिपं स्वच्छमतिप्रसारम् ।
श्रीसूरिदीव्यत्पदभूमिविच-
व्ययस्य निर्मापणतः प्रसीद ॥

ततो गुरुः सौवविनेयवृन्दे ददौ सदोप्रत्यगुरुः स्वदृष्टिम् ।
श्रीवाचकेन्द्रे मुनिसुन्दराह्वे विशेषतो योग्यतया तया च ॥

जल्पत्यनल्पं सविकल्पजालं
सदाप्यनुस्यूतमतिप्रभूतम् ।
भाक् संस्कृतं प्रोन्मदवादिवृन्दं
ननाश यस्मिन् किल काकनाशम् ॥

स्वसाध्यसिद्ध्यै सति यत्र हेतून्न्यासमातन्वति वादभूमौ ।
भावादुकोन्मादभरः शरीरे स्वेदेन सार्द्धं किल जागलीति ॥

यन्निर्मिता श्रीगुरुभव्यकाव्यविज्ञप्तिगङ्गा गुणसत्तरङ्गा ।
प्रक्षालयन्ती कलिकश्मलौघं हृष्टानकार्षीत्सुमनःसमूहान् ॥
येन प्रक्लृप्ताः स्तुतयः स्तवाश्च गाम्भीर्यभृन्नव्यसदर्थसार्थाः।
श्रीसिद्धसेनादिमहाकवीनां कृतीर्मतीद्धा अनुचक्रिरे ताः ॥
सद्युक्तिभृत्संस्कृतजल्पशक्तिः सहस्रनाम्नां कथनैकशक्तिः ।
तात्कालिकी नव्यकवित्वशक्तिर्न यं विनान्यत्र समीक्ष्यतेऽद्या॥

विद्या न सास्ते निरवद्यताभृत्-
कला न सा चाऽस्ति वरा धरायाम् ।
यस्यां न यस्याङ्घ्रिगणार्चितस्य
बुद्धिर्विशुद्धा प्रसरीसरीति ॥

मेधाविनः सन्ति परः सहस्रा अदृष्यवैदुष्यधरा धरायाम् ।
परं न यस्य प्रसरत्प्रकर्षप्रज्ञस्य विज्ञस्य तुलाभृतः स्युः ॥
तं वाचकं सूरिपदार्हमर्हन्मतोन्नतिस्फातिकरं विमृश्य ।
वचोऽनुमेने सुमना महेभ्यराट् श्रीदेवराजस्य गणाधिराजः ॥
अगादसौ धाम निकाममन्तिषितं महद्गुः कृतिनां गरिष्ठः ।
आरूमाद्दिणांतकुङ्कुमपत्रिकाश्च कीर्त्या समं भूमितलेऽखिलेऽपि।
समागमन् सद्मनाश्च तेनादृताः प्रभूताः परिपूतचित्ताः ।
तदा च रूपाऽऽस्तगुणपर्वगर्वस्तैस्तत्पुरं स्वःपुरवद्विरेजे ॥
भेर्यादिवाद्यानि जगर्जुरुर्वैस्तलानि मङ्गल्यरवातुलानि ।
समं च तैः श्राद्धसुहृद्गानानि तानि पुराकृतानि प्रथितानि तस्य॥
बालोपिवेडच्छ्वचिकृतनानि निकेतनानि व्यवहारिणेद्धः ।

प्रभासिरे तस्य गुणान्वितस्य यशोज्ज्वलानीव लसन्मनांसि॥
तदा च सुत्रामपुरस्य शोभां शुभां बिभर्त्ति स्म पुरं तदुच्चैः।
पदे पदे यत्प्रमदप्रदायी निरीक्ष्यते ऽखर्वसुपर्वराजिः ॥
सर्वाङ्गधार्याभरणाभिरामा वामाः सकामाः प्रददुस्तदानीम्।
न केवलं सद्धवलानि सर्वथोत्तृष्णुणानामपि च प्रमोदम् ॥
महोत्सवेषु प्रथितेषु तेषु समंततः संततमद्भुतेषु ।
सोत्कर्षहर्षेण पुरात् पुराणः शोकस्तदानीं निरकासि सद्यः॥
सुदूर्धपक्षेऽथ रमासनाथयुगादिनाथस्य पृथूत्सवेऽस्मिन् ।
अमण्ड नन्दिर्गुरुभिस्तदानीमुर्व्यां च गुर्व्यां स्वयशःसमृद्धिः
महामहौघे प्रसरत्यनल्पे मङ्गल्यजल्पे ऽखिलवन्दिनां च ।
श्रीवाचकानां वरसूरिमन्त्रं प्रादान्मुदा श्रीतपगच्छनाथः ॥
सङ्घाधिप-श्रीयुतदेवराजः सदावदातैरवदातकीर्त्तिः ।
उत्कर्षतो दानजलं प्रवर्षन् प्राहृद्घनाभो दद्दृशे तदानीम्॥
माणिक्यरत्नैः प्रवरैश्च चीरैर्विभूषणैर्यैर्कृतदूषणैश्च ।
प्रचक्रिरे तेन नरेन्द्रकल्याः कल्पांह्रिपाभेनवनीपकौघाः ॥
मुक्ताफलैर्निर्मलकान्तिकान्ताग्चिरत्नरत्नैर्विशदाक्षतैश्च ।
वर्धापयामासुरसीमरूपाः स्त्रियः श्रियः सस्तुतिभिर्गुरूंस्तान्॥

गर्जत्यूर्जितवर्यतूर्यनिकरे दिक्चक्रकुक्षिंभरि-
ध्वाने सद्धवलध्वनौ च नितरां प्रोत्सर्पति सन्मुखात् ।
हृद्हुम्बरुजैत्रगायनगणैर्विस्तार्यमाणे च सद्
गीते श्रीगुरवो विनेयसहिताः श्रीधर्मशालां ययुः ॥

माश्वत्पेशलखण्डिकामृदुलसन्नर्पमातिप्रानिका
श्रीखण्डोज्वलपट्टमुख्यसिचयैश्चञ्चत्समासञ्चयैः ।
रम्यश्रीयुतसोमसुन्दरमहासूरीश्वराणां व्यधात्
पूजां श्रीश्रितदेवराजमहिमा श्रीदेवराजस्तदा ॥
पक्वान्नैर्विविधैः स घीरमुकुटः सद्गन्धकूरोत्करै-
र्दालिस्फातिततैः ससारमधुरैर्योलामृतैश्चामितैः ।
श्रीसङ्घं सकलं कलङ्करहितश्रीर्जेमयामास तत्
पूजां चीरचयैर्व्यधाच्च गणनातीतैः मतीतैर्गुणैः ॥
श्रीमान् सूरिपदे पदेऽथ यशसां कारापिते श्रीगुरो-
रादेशान्मुनिसुन्दरप्रतिवरश्रीसूरिणा संयुतः ।
युक्तः पञ्चशतीमितैश्च शकटैरुच्चद्ध्वजैर्भूयसा
सङ्घेनाप्यनघेन तूर्णमचलत् श्रीतीर्थयात्रां प्रति ॥
भेर्याद्यूर्जितहृद्यवाद्यनिनदैर्व्योमाङ्गणं गर्जयन्
रङ्गत्तुङ्गतुरङ्गमक्रमखुराघातैः क्षितिं कंपयन् ।
चञ्चद्वर्णसुवर्णदण्डकलशैर्देवालयैरुन्नतैः
शोभां बिभ्रददभ्रशुभ्रयशसा शुक्लं सृजन् क्ष्मातलं।
श्रीशत्रुंजयपर्वतेऽपि च गिरौ श्रीरैवते दैवतं
श्रीनाभेयजिनं निरस्तवृजिनं नेमीश्वरं भास्वरम् ।
नत्वा तत्र महोत्सवाद्यवनवान् कृत्वा च दत्त्वा धनं
भूत्वा संघपतिः कृती निजगृहं चागात्ससङ्घोऽनघः॥
श्रीगच्छेन्द्रगिरा सुधारसकिरा शिल्पोत्करैः संयुता

गर्वोरुखर्वकुवादिसिन्धुरघटा विग्रासपञ्चाननाः।
पूर्णेन्दुप्रतिमाननायनजनाल्हादप्रकर्षप्रदाः
श्रीमन्तो मुनिसुन्दराह्वगुरवः क्षोणौ विहारं व्यधुः ॥

तथा

श्रीसोमसुन्दरयुगोत्तमसूरिपट्टे
श्रीमान् रराज मुनिसुन्दरसूरिराजः।
श्रीसूरिमन्त्रवरसंस्मरणैकशक्ति-
र्यस्याभवद् भुवनविस्मयदानदक्षा ॥
श्रीरोहिणीति विदिते नगरे ततीति
पश्चात्कृतेः किल चमत्कृतहृत्पुरेशः ॥
ऊरीचकार मृगयाकरणे निषेधं
मावर्त्तयन्निविरुर्नीतिवृत्ति चाप्यमारिम् ॥
प्रागेव देवकुलपाटकपत्तने यो
मारिरूपद्रवदलं दलयांचकार।
श्रीशान्तिकृत्स्तवनतो ध्वनतो-
समाक्रभूपालमौलिमणिघृष्टपदारविन्दः॥
श्रीमानदेवगुविमानसमानतुङ्ग-
मुख्यान् प्रभावकगुरून् स्मृतिमानयद्यः।
श्रीशासनाभ्युदयदप्रथितावदातै-
:स्तैस्तैश्चमत्कृतिकरैः कुमुदावदातैः' ॥
चतुर्विंशत्यधिकपञ्चदशशततमे वैक्रमेऽब्दे

श्रीप्रतिष्ठासोमगणिभिर्निर्मिताद् सोमसौभाग्यनाम-
काव्याद् तत्रभवतां महामहिमप्रभाजुषामुक्तसूरीणा-
मिति कीर्त्तिकौमुदीकलितकृतिव्यावर्णनमुपलभ्यते,।

'पट्टश्रियास्य मुनिसुन्दरसूरिशक्रे
संभाव्यया कुवलयप्रतिबोधदक्षे ।
कान्तेव पद्मसुहृदः शरदिन्दुबिम्बे
प्रीतिः परा व्यरचि लोचनयोर्जनानाम् ॥१२४॥

योगिनीजनितमार्युपप्लवं येन शान्तिकरसंस्तवादिह ।
वर्षणादिव तपर्तुतप्तयो नीरवाहनिवहेन जघ्निरे ॥१२५॥

यान्येऽपि रक्तमीन्सरसीजबन्धुरिवावधानानि वहन्सहस्रम्।
अष्टोत्तरं वर्तुलिकानिनादशतं स्म वेवेत्ति धियां निधिर्यः॥१२६

प्रस्तम्भि याम्यां दिशि येन काली सरस्वतीदं विरुदं बुधेभ्यः।
विन्दीच्यामिव तत्र तमोऽतिरिच्यते यत्पुनरत्र चित्रम्,॥१२७

परमपूज्यपादपद्मैः श्रीदेवविमलगणिभिर्विर-
चितात् हीरसौभाग्यनामकाव्यात् सकलसंभान्य-
माहात्म्यचमत्कृतचेतसामामुक्तसूरीणां यान्येऽप्यलौ-
किककार्यकारित्वाद्युपलब्धिरित्यवसीयते, ।

'श्रीसोमसुन्दरसूरिपट्टे पञ्चाशत्तमः
श्रीमुनिसुन्दरसूरिः

येनानेकमासादपपचकपद्कारकक्रियागुप्तकार्द्धभ्रमसर्वतोभद्रमुरजसिंहासनाशोकभेरीसमवसरणसरोवराऽष्टमहाप्रातिहार्यादिनव्यत्रिंशतीबन्धतर्कमयोगाद्यदनेकचित्राक्षरद्व्यक्षरपञ्चवर्गपरिहाराद्यनेकस्तवमयत्रिदशतरङ्गिणीविज्ञप्तिनामधेयाष्टोत्तरशतहस्तमितोलेखः श्रीगुरूणां प्रेषितः। चातुर्वेद्यवैशारद्यनिधिरुपदेशरत्नाकरप्रमुखग्रन्थकारकः । स्तम्भतीर्थे दफरखानेन वादिगोकुलसण्डइति भणितः दक्षिणस्यां कालीसरस्वतीति प्राप्तविरुदः । अष्टवर्षगणनायकत्वानन्तरं वर्षत्रिकं युगप्रधानपदव्युदपीति जनैरुक्तः । अष्टोत्तरशत १०८ वर्त्तुलिकानादोपलक्षकः बाल्येऽपि सहस्राभिधानधारकः। सन्तिकरमिति समहिमस्तवनकरणेन योगिनीकृतमार्युपद्रवनिवारकः । चतुर्विंशतिवार २४ विधिना सूरिमंत्राराधकः । तेष्वपि चतुर्दश १४ वारं यदुपदेशतः स्वस्वदेशेषु चम्पकराजदेपाधारादिराजभिरमारिः प्रवर्त्तिता । सीरोहीदिशि सहस्रमल्लराजेनाप्यमारिपरिवर्त्तने कृते सति येन तिड्डकोपद्रवो निवारितः॥ श्रीमुनिसुन्दरसूरेर्वि० षट्त्रिंशदधिके चतुर्दशशत १४३६ वर्षे जन्म । त्रिचत्वारिंशदधिके१४४३ व्रतं षट्पञ्च्यधिके १४५६ वाचकपदम्। अष्टसप्तत्यधिके१४७८द्वात्रिंशत्सहस्र ३२०००टङ्कव्ययेन वृद्धनगरीय सं० देवराजेन सूरिपदं कारितं त्र्युत्तरपञ्चदशशत १५०३ वर्षे का० शु० प्रतिपद् दिने स्वर्गभाक्।

श्रीप्रतिष्ठासोमगणिभिर्निर्मितात् सोमसौभाग्यनाम-काव्यात् तत्रभवतां महामहिमप्रभाजुषामुक्तसूरीणा-मिति कीर्त्तिकौमुदीकलितकृतिव्यावर्णनमुपलभ्यते,।

'पट्टश्रियास्य मुनिसुन्दरसूरिशक्रे
संप्राप्तया कुवलयप्रतिबोधदक्षे ।
कान्तेव पद्मसुहृदः शरदिन्दुबिम्बे
प्रीतिः परा व्यरचि लोचनयोर्जनानाम् ॥१२४॥
योगिनीजनितमार्युपप्लवं येन शान्तिकरसंस्तवादिह ।
वर्षणादिव तपर्तुतप्तयो नीरवाहनिवहेन जघ्निरे ॥१२५॥
बाल्येऽपि रश्मीन्सरसीजबन्धुरिवावधानानि बहून्सहस्रम्।
अष्टोत्तरं वर्तुलिकानिनादशतं स्म वेवेत्ति धियां निधिर्यः॥१२६
अलम्भि याम्यां दिशि येन काली सरस्वतीदं बिरुदं बुधेभ्यः।
रवेरुदीच्यामिव तस्य तेजोऽतिरिच्यते यत्पुनरत्र चित्रम्,॥१२७

परमपूज्यपादपद्मैः श्रीदेवविमलगणिभिर्विर-चितात् हीरसौभाग्यनामकाव्यात सकलसंमान्य-माहात्म्यचमत्कृतचेतसामुक्तसूरीणां बाल्येऽप्यलौ-किककार्यकारित्वाद्युपलब्धिरित्यवसीयते, ।

'श्रीसोमसुन्दरगुरिपट्टे एकपञ्चाशत्तमः
श्रीमुनिसुन्दरसूरिः

येनानेकप्रासादपद्मचक्रषट्कारकक्रियागुप्तकार्द्धभ्रमस-
र्वतोभद्रमुरजसिंहासनाशोकभेरीसमवसरणसरोवराऽष्टमहा-
प्रातिहार्यादिनव्यत्रिशतीबन्धतर्कप्रयोगाद्यनेकचित्राक्षर-
द्व्यक्षरपञ्चवर्गपरिहाराद्यनेकस्तवमयत्रिदशतरङ्गिणीविज्ञ-
प्तिनामधेयाष्टोत्तरशतहस्तमितोलेखः श्रीगुरूणां प्रेषितः ।
चातुर्वेद्यवैशारद्यनिधिरुपदेशरत्नाकरप्रमुखग्रन्थकारकः ।
स्तम्भतीर्थे दफरखानेन वादिगोकुलसण्ढइति भणितः
दक्षिणस्यां कालीसरस्वतीति प्राप्तबिरुदः । अष्टवर्ष-
गणनायकत्वानन्तरं वर्षत्रिकं युगप्रधानपदव्युदयीति
जनैरुक्तः । अष्टोत्तरशत १०८ वर्तुलिकानादोपलक्षकः
बाल्येऽपि सहस्राभिधानधारकः । सन्तिकरमिति समहिम-
स्तवनकरणेन योगिनीकृतमार्युपद्रवनिवारकः । चतुर्विं-
शतिवार २४ विधिना सूरिमंत्राराधकः । तेष्वपि चतुर्दश
१४ वारं यदुपदेशतः स्वस्वदेशेषु चम्पकराजदेपाधारादि-
राजभिरमारिः प्रवर्त्तिता । सीरोहीदिशि सहस्रमल्लराजे-
नाप्यमारिपरिवर्त्तने कृते सति येन तिड्डुकोपद्रवो निवारितः।
श्रीमुनिसुन्दरसूरेर्वि० षट्त्रिंशदधिके चतुर्दशशत १४३६
वर्षे जन्म । त्रिचत्वारिंशदधिके १४४३ व्रतं षट्पञ्चाधिके
१४४६ वाचकपदम् । अष्टसप्तत्यधिके १४७८ द्वात्रिंशत्सहस्र
३२००० टङ्कव्ययेन वृद्धनगरीय सं० देवराजेन सूरिपदं
कारितं त्र्युत्तरपञ्चदशशत १५०३ वर्षे का० शु० प्रतिपत्
दिने स्वर्गभाक् ।

श्रीप्रतिष्ठासोमगणिभिर्निर्मितात् सोमसौभाग्यनामकाव्यात् तत्रभवतां महामहिमप्रभाजुषामुक्तसूरीणामिति कीर्त्तिकौमुदीकलितकृतिव्यावर्णनमुपलभ्यते,।

'पट्टस्थियास्य मुनिसुन्दरसूरिशक्रे
संमाप्तया कुवलयप्रतिबोधदक्षे ।
कान्तेव पद्मसुहृदः शरदिन्दुबिम्बे
प्रीतिः परा व्यरचि लोचनयोर्जनानाम् ॥१२४॥
योगिनीजनितमार्युपप्लवं येन शान्तिकरसंस्तवादिह ।
घर्षणादिव तपर्तुतस्मयो नीरवाहनिवहेन जघ्निरे ॥१२५॥
बाल्येऽपि रश्मीन्सरसीजबन्धुरिवावधानानि वहन्सहस्रम्।
अष्टोत्तरं घर्घुलिकानिनादशतं स्म वेवेक्ति धियां निधिर्यः॥१२६
अलम्भि याम्यां दिशि येन काली सरस्वतीत्वं बिरुदं बुधेभ्यः।
रवेरुदीच्यामिव तत्र तेजोऽतिरिच्यते यत्पुनरत्र चित्रम्,॥१२७

परमपूज्यपादपद्मैः श्रीदेवविमलगणिभिर्विरचिताद् हीरसौभाग्यनामकाव्यात सकलसंमान्यमाहात्म्यचमत्कृतचेतसामुक्तसूरीणां बाल्येऽप्यलौकिककार्यकारित्वाद्युपलब्धिरित्यवसीयते, ।

'श्रीसोमसुन्दरसूरिपट्टे एकपञ्चाशत्तमः
श्रीमुनिसुन्दरसूरिः

येनानेकप्रासादपद्मचक्रषट्कारकक्रियागुप्तकार्द्धभ्रमसर्वतोभद्रमुरजसिंहासनाशोकभेरीसमवसरणसरोवराऽष्टमहाप्रातिहार्यादिनव्यत्रिशतीबन्धतर्कप्रयोगाद्यनेकचित्राक्षरद्व्यक्षरपञ्चवर्गपरिहाराद्यनेकस्तवमयत्रिदशतरङ्गिणीविज्ञप्तिनामधेयाष्टोत्तरशतहस्तमितोल्लेखः श्रीगुरूणां प्रेषितः। चातुर्वैद्यवैशारद्यनिधिरुपदेशरत्नाकरप्रमुखग्रन्थकारकः । स्तम्भतीर्थे दफरखानेन वादिगोकुलसण्डइति भणितः दक्षिणस्यां कालीसरस्वतीति प्राप्तबिरुदः । अष्टवर्षगणनायकत्वानन्तरं वर्षत्रिकं युगप्रधानपदव्युदयीति जनैरुक्तः । अष्टोत्तरशत १०८ वर्त्तुलिकानादोपलक्षकः बाल्येऽपि सहस्राभिधानधारकः । सन्तिकरमिति सप्रहिमस्तवनकरणेन योगिनीकृतमार्युपद्रवनिवारकः । चतुर्विंशतिवार २४ विधिना सूरिमन्त्राराधकः । तेष्वपि चतुर्दश १४ वारं यदुपदेशतः स्वस्वदेशेषु चम्पकराजदेपाधारादिराजभिरमारिः प्रवर्त्तिता । सीरोहीदिशि सहस्रमल्लराजेनाप्यमारिपरिवर्त्तने कृते सति येन तिड्डकोपद्रवो निवारितः। श्रीमुनिसुन्दरसूरेर्वि० षट्त्रिंशदधिके चतुर्दशशत १४३६ वर्षे जन्म । त्रिचत्वारिंशदधिके१४४३ व्रतं षट्षष्ट्यधिके १४४६ वाचकपदम्। अष्टसप्तत्यधिके१४७८द्वात्रिंशत्सहस्र ३२०००टङ्कव्ययेन वृद्धनगरीय सं० देवराजेन सूरिपदं कारितं द्व्युत्तरपञ्चदशशत १५०२ वर्षे का० शु० प्रतिपद् दिने स्वर्गभाक्।

श्रीप्रतिष्ठासोमगणिभिर्निर्मितात् सोमसौभाग्यनाम-काव्यात् तत्रभवतां महामहिमप्रभाजुषामुक्तसूरीणा-मिति कीर्त्तिकौमुदीकलितकृतिव्यावर्णनमुपलभ्यते,।

'पट्टश्रियास्य मुनिसुन्दरसूरिसञ्ज्ञे
संभावया कुवलयप्रतिबोधदक्षे ।
कान्तेव पद्मसुहृदः शरदिन्दुबिम्बे
प्रीतिः परा व्यरचि लोचनयोर्जनानाम् ॥१२४॥
योगिनीजनितमार्युपप्लवं येन शान्तिकरसंस्तवादिह ।
धर्षणादिव तपर्तुजसयो नीरवाहनिवहेन जघ्निरे ॥१२५॥
यान्येऽपि रक्तान्तरमीमवन्त्युरिवावपानानि बहून्यदृश्यम्।
यशोभरं वर्तुलिकानिनादच्छलेन स्म वेवेक्ति धिया निधिर्यः॥१२६
भक्तिम याम्यां दिशि येन कार्श्मी सारस्वतीन्दं विरुदं बुधेभ्यः।
रत्नेन्द्ररूपाभिव नय नेत्रोऽनिरिक्षते यत्पुनरत्र चित्रम्,॥१२७

परमपूज्यपादपद्मैः श्रीदिनविमलगणिभिर्विर-चितात् सोमसौभाग्यनामकाव्यात् सकलसंमान्य-माहात्म्यचमत्कृतचेतसामामुक्तसूरीणां यान्येऽप्यलौ-किककार्यकारित्वाद्युपलब्धिधन्यचर्यायितं, ।

'श्रीसोमसुन्दरगुरोरिदं पट्टप्रभाकरः
श्रीमुनिसुन्दरसूरिः

येनानेकप्रासादपद्मचक्रषट्कारकक्रियागुप्तकार्द्धभ्रमसर्वतोभद्रमुरजसिंहासनाशोकभेरीसमवसरणसरोवराऽष्टमहाप्रातिहार्यादिनव्यत्रिशतीवन्धतर्कप्रयोगाद्यनेकचित्राक्षरद्वयक्षरपञ्चवर्गपरिहाराद्यनेकस्तवमयत्रिदशतरङ्गिणीविज्ञप्तिनामधेयाष्टोत्तरशतहस्तमितोल्लेखः श्रीगुरूणां प्रेषितः । चातुर्वेद्यवैशारद्यनिधिरुपदेशरत्नाकरप्रमुखग्रन्थकारकः । स्तम्भतीर्थे दफरखानेन वादिगोकुलसण्डइति भणितः दक्षिणस्यां कालीसरस्वतीति प्राप्तबिरुदः । अष्टवर्षगणनायकत्वानन्तरं वर्षत्रिकं युगप्रधानपदव्युद्वपीति जनैरुक्तः । अष्टोत्तरशत १०८ वर्तुलिकानादोपलक्षकः बाल्येऽपि सहस्राभिधानधारकः । सन्तिकरमिति सप्रतिम-स्तवनकरणेन योगिनीकृतमार्युपद्रवनिवारकः । चतुर्विंशतिवार २४ विधिना सूरिमंत्राराधकः । तेष्वपि चतुर्दश १४ वारं यदुपदेशतः स्वस्वदेशेषु चम्पकराजदेयाधारादिराजभिरमारिः प्रवर्त्तिता । सीरोहीदिशि सहस्रमल्लराजेनाप्यमारिपरिवर्त्तने कृते सति येन तिड्डुकोपद्रवो निवारितः। श्रीमुनिसुन्दरसूरेर्वि० षट्त्रिंशदधिके चतुर्दसशत १४३६ वर्षे जन्म । त्रिचत्वारिंशदधिके१४४३ व्रतं षट्षष्ट्यधिके १४४६ वाचकपदम् । अष्टसप्तत्यधिके१४७८ द्वात्रिंशत्सहस्र ३२०००टङ्कव्ययेन वृद्धनगरीय सं० देवराजेन सूरिपदं कारितं त्र्युत्तरपञ्चदशशत १५०३ वर्षे का० शु० प्रतिपद् दिने स्वर्गभाक्,।

श्रीप्रतिष्ठासोमगणिभिर्विनिर्मितात् सोमसौभाग्यनाम-काव्यात् तत्रभवतां महामहिमप्रभाजुषामुक्तसूरीणा-मिति कीर्त्तिकौमुदीकलितकृतिव्यावर्णनमुपलभ्यते,।

¹पट्टश्रियास्य मुनिसुन्दरसूरिसंज्ञे
संक्रान्तया कुवलयप्रतिबोधदक्षे ।
कान्तेव पद्मसुहृदः शरदिन्दुबिम्बे
प्रीतिः परा व्यरचि लोचनयोर्जनानाम् ॥१२४॥

योगिनीजनितमार्युपप्लवं येन शान्तिकरसंस्तवादिह ।
घर्षणादिव तपर्तुतमो नीरवाहनिवहेन जघ्निरे ॥१२५॥

यान्येऽपि रक्तमीनसारसीमपक्षुरिवावधानानि वहन्सहस्रम्।
अष्टोत्तरं वर्तुलिकाभिनादवने स्म येनेति धियां निधिर्यः॥१२६

अलम्भि याम्यां दिशि येन काली सरस्वतीदं बिरुदं बुधेभ्यः।
रवेर्दिगस्यामिव तत्र तेजोऽतिरिच्यते यत्पुनरत्र चित्रम्,॥१२७

परमपूज्यपादपद्मैः श्रीदेवविमलगणिभिर्विर-चितात् हीरसौभाग्यनामकाव्यात् सकलसामान्य-माहात्म्यचमत्कृतचेतसामुक्तगुणानां यान्येऽप्यलौ-किककार्यकारित्वाद्युपलब्धिरुपवर्ण्यते, ।

¹श्रीसोमसुन्दरसूरिपट्टे प्रकटप्रभावः
श्रीमुनिसुन्दरसूरिः

येनानेकशास्त्रप्रपञ्चषट्कारकक्रियागुप्तकार्धभ्रमसर्वतोभद्रमुरजसिंहासनाशोकभेरीसमवसरणसरोवराऽष्टमहाप्रातिहार्यादिनव्यभित्तिचित्रबन्धतर्कप्रयोगाद्यनेकचित्राक्षरद्व्यक्षरपञ्चवर्गपरिहाराद्यनेकस्तवमयत्रिदशतरङ्गिणीविज्ञप्तिनामधेयाष्टोत्तरशतहस्तमितोल्लेखः श्रीगुरूणां प्रेषितः । याद्धूर्वपर्वसारयानिधिरुपदेशरत्नाकरप्रमुखग्रन्थकारकः । स्तम्भतीर्थे दफरखानेन वादिगोकुलसण्डइति भणितः दक्षिणस्यां कालीसरस्वतीति प्राप्तबिरुदः । अष्टवर्षगणनापक्षत्वानन्तरं वर्षमितं युगप्रधानपदव्युदयीति जनैरुक्तः । अष्टोत्तरशत १०८ वर्तुलिकानादोपलक्षकः बाल्येऽपि सहस्राभिधानधारकः । सन्तिकरमिति समहिमस्तवनकरणेन योगिनीकृतमार्युपद्रवनिवारकः । चतुर्विंशतिवार २४ विधिना सूरिमन्त्राराधकः । तेष्वपि चतुर्दश १४ वारं यदुपदेशतः स्वस्वदेशेषु चम्पकराजदेपाधारादिराजभिरमारिः प्रवर्तिता । सीरोहीदिशि सहस्रमल्लराजेनाप्यमारिपरिवर्तने कृते सति येन तिड्डकोपद्रवो निवारितः॥ श्रीमुनिसुन्दरसूरेर्वि० षट्त्रिंशदधिके चतुर्दशशत १४३६ वर्षे जन्म । त्रिचत्वारिंशदधिके१४४३ व्रतं षट्षष्ट्यधिके १४४६ वाचकपदम् । अष्टसप्तत्यधिके१४७८ द्वात्रिंशत्सहस्र ३२०००टङ्कव्ययेन वृद्धनगरीय सं० देवराजेन सूरिपदं कारितं त्र्युत्तरपञ्चदशशत १५०३ वर्षे का० शु० प्रतिपद् दिने स्वर्गभाक्।

महामहिमपयोदाग्निमहृदयमभानन्
जनश्रीधर्मसागरोपाध्यायविरचिततपागच्छपट्टावल
नामग्रन्थाद्येमे आचार्या विशदस्वभावा लोकोत्तर
यैविधौ पट्वोऽलौकिकज्ञानशालिनः सर्वजनताम
ध्यपादपद्मा आजन्मतः परोपकारपारावारदृश्वान
सूरिमन्त्रमन्त्रितात्मानो बभूवुरिति निश्चीयते ।

अतस्तत्प्रणीतगुर्वावलीनामकमनन्तपुण्यानु
बन्धिनममुं ग्रन्थं सर्वेषां साधुश्रावकाणामत्यन्तोप
कारकत्वेन मुद्रणयन्त्रोपर्यास्थापयामः सानुनय
प्रार्थयामश्चैतत्ग्रन्थमुद्रणसमये महतायासेन पुस्त-
कद्वयमेव संगृह्य शोधनार्थमत्यन्तं यत्नो विहितः
परन्तु दृष्टिदोषवशात् स्यात् क्वचित् स्खलित
तदपेक्षालवृभिः स्वयमाकलय्य परिशोधनीयमिति ।

श्रीयशोविजयजी जैनपाठशाला,
बनारस।

श्रीमुनिसुन्दरसूरिविरचिता

गुर्वावली ।

जयश्रियं रातु जिनेन्द्रचन्द्रमाः
स वर्द्धमानप्रभुरद्भुतां सताम् ।
निजाभिधानानुगुणास्तनोति यः
स्तुतक्रमः प्रार्थितसौख्यसम्पदः ॥ १ ॥
पदारविन्दं सकलेष्टसाधकं
प्रणम्य तस्यैव जगत्प्रभोर्मुदा ।
तदीयसन्तानवियद्गुरुक्रम-
स्तवेन कुर्वे स्ववशाः शिवश्रियः ॥ २ ॥
शिवानि तस्यादिमशिष्यनायक-
स्तनोतु सद्धाय स गौतमो गुरुः ।

गणाभिरम्यानिरतोऽपि शङ्करो
बभूव लोके पुरुषोत्तमश्च यः ॥ ३ ॥
जाते समं वीरजिनेन वादे
विभावगामो जयमेव तस्य ।
अगोत्रजोऽप्येष यदस्य कोशं
रत्नत्रयाख्यं स्ववशीचकार ॥ ४ ॥
क्षमाभरेन्द्रस्तनुतां स पञ्चमः
श्रीमान् सुधर्मा २ गणभृत् सुखश्रियम् ।
विभाति गङ्गेव यदुत्थसन्ततिः
पुरः पुरो विस्तृतिभाक्स्वपाविनी ॥ ५ ॥
शिष्योऽस्य जम्बू ३ र्ददतां शिवं सता-
मपश्चिमः केवलसम्पदः पतिः ।
न्ययुङ्क्त यः पुण्यवसूनि रक्षितुं
प्रभुर्विवेकी परिमोषिणोऽप्यहो ॥ ६ ॥
आरक्षकोवीरविभोर्न जम्बू-
समोऽभवत्पञ्चशतानि चौरान् ।
चक्रे समं यश्चरणे नियम्य

---

१ विस्तर इति घ पाठः।

शिवाध्वरक्षैकरतान्मुमुक्षून् ॥ ७ ॥

प्राभाजीयो भगवान् परिहृत्य द्रविणकोटिनवनवतिम्।
मअनितजनकजननीजायाचौरादिसम्बोधः ॥ ८ ॥

प्रभुः सजीयात्प्रभवो ४ महामति-
जम्बूगुरोः कोशहरः सुचौरराट् ।
योरत्नकोटीः परिमुच्य गेहगा
रत्नत्रयं मानसभूरयमप्यलाव ॥ ९ ॥

शय्यंभव ५ स्तत्पदमण्डनः सतां
तनोतु तातो मनकस्य सम्पदः ।
अजीगमद्यो जिनराजदर्शनं
सुदर्शनं मुक्तिरमानिदर्शनम् ॥ १० ॥

सूरिर्यशोभद्र ६ इति प्रसिद्धः
शिष्यस्तदीयः स ददातु भद्रम् ।
गजाब्धिचन्द्र १४८ प्रमिते गुरुर्यो
बभूव वर्षे जिनमोक्षकालात् ॥ ११ ॥

सम्भूतविजयनामा ७ तस्य विनेयस्तनोतु शं प्रथमः।
यत्पदपद्मोपान्ते प्रव्रजितः स्थूलभद्रगुरुः ॥ १२ ॥

अपश्चिमः पूर्वभृतां द्वितीयः
श्रीभद्रबाहुश्च ७ गुरुः शिवाय ।
कृत्वोपसर्गादिहरस्तवं यो
ररक्ष सङ्घं धरणार्चितांह्रिः ॥ १३ ॥
निर्यूढसिद्धान्तपयोधिराप
स्वर् यश्च वीरात् खनगेन्दुवर्षे १७० ।
तयोर्विनेयः कृतविश्वभद्रः
श्रीस्थूलभद्रश्च ८ ददातु शर्म ॥ १४॥
स्त्रीसङ्गवह्नावपि यस्य शील-
द्रुमोऽभवत्पल्लवपेशलश्रीः ।
सूत्राच्च पूर्वाणि चतुर्दशापि
दधार यो दर्शितलब्धिलीलः ॥ १५ ॥
विशेषकम् ।
तिथिद्विसङ्ख्ये २१५ त्रिदिवं गतस्य
तस्याऽब्दके वीरजिनेन्द्रमुक्तेः ।
महागिरि ९ स्तत्प्रथमो विनेयः
श्रियेऽभवद्यो जिनकल्पिकल्पः॥ १६॥

जीयात्सुहस्ती ९ च गुरुर्द्वितीयो
योऽबूबुधत्सम्प्रति भूविभुं तम् ।
अचीकरद्यो जिनसद्मरम्यां
पृथ्वीं त्रिखण्डाधिपतिः सुदाता ॥१७॥
सद्गुरुर्विधुनिधिपाणि
प्रमिते २९१ वीरात्ततोऽब्दके स्वर्गम् ।
सुस्थितसुप्रतिबुद्धौ
कोटिककाकन्दिकौ शिष्यौ १० ॥१८॥
तस्याऽभूतां चोभौ कोटिकनामाऽभवच्च तद्गच्छः ।
कोटीशः श्रीवज्रं यावदभूत्सूरिमन्त्रो यत् ॥ १९ ॥
तत्रेन्द्रदिन्नसूरिः ११ श्रीदिन्न १२ श्चाभवत्पदे तस्य ।
सिंहगिरि १३ स्तस्यापि हि वज्रस्वामी १४ च तच्छिष्यः २०
या प्रज्ञा यच्च सौभाग्यं यः प्रभावश्च या मतिः ।
श्रीमद्वज्रगुरावासंस्तानि नान्यत्र विष्टपे ॥ २१ ॥
नभोगविद्याकृतसङ्घरक्षः
सवज्रशाखाप्रभवस्य मूलम् ।
ददातु भद्रं दशपूर्व्यधीशो

बाल्येऽपि जातिस्मृतिमान् सुरार्च्यः॥२२॥
स्वर्वेददन्तीप्रमिते ५८४ सवर्षे
यातो जिनात्प्रेष्य निजं विनेयम् ।
सोपारके श्रीमति वज्रसेनं
तदा चतुर्बन्धुविबोधहेतोः ॥ २३ ॥
श्रीवज्रसेना१५त्त ततो बभूवुः
कुलानि चत्वारि सुविस्तृतानि ।
नागेन्द्रचान्द्रे अथ नैर्वृतं च
वैद्याधरं वादिकसूरिनाम्ना॥ २४ ॥
विचित्रशाखा कुलगच्छमूलं
नैके बभूवुर्गुरवश्च तेषु ।
प्रणम्य तांश्चान्द्रकुलेऽथ सूरीन्
स्तवीमि कांश्चित्क्रमतो गणेन्द्रान् ॥२५॥
नखर्त्तुवर्षेऽथ ६२० जिनाद्दिवं स
श्रीवज्रसेनोऽधिगतः श्रियेऽस्तु ।
श्रीचन्द्रसूरि १६ श्च पदे तदीये
भवद् गुरुश्चन्द्रकुलस्य मूलम् ॥२६॥

एवं क्रमेण गुरवः प्रोक्ताः क्वचन क्रमान्तरेणापि ।
भव्यानां भवभीतिं हरन्तु तन्वन्तु च श्रेयः ॥ २७ ॥

अथो गुरुश्चन्द्रकुलेन्दुदेव-
कुलादिवासोदितनिर्ममत्वः ।
सामन्तभद्रः१७ श्रुतदिष्टशुद्ध-
तपस्क्रियः पूर्वगतश्रुतोऽभूत् ॥ २८ ॥
वृद्धस्ततोऽभूत्किल देवसूरिः १८
शरच्छते विक्रमतः सपादे १२५ ।
कोरण्टके यो विधिना प्रतिष्ठां
शङ्खोर्व्यधान्नाहडमन्त्रिचैत्ये ॥ २९ ॥
प्रद्योतनः सूरि१९रभूत्पदेऽस्य
ततोऽपि चासीद् गुरुमानदेवः २० ।
यस्यांसयोर्गीःकमले समीक्ष्य
साक्षात्प्रतिष्ठासमये पदस्य ॥ ३० ॥
भ्रंशोऽस्य भावीति विचारणातो
विखिन्नचित्तं गुरुमाकलय्य ।
तत्याज यो भक्तकुलासभिक्षा-

मार्जीवितान्तं विकृतीश्च सर्वाः ॥ ३१ ॥

युग्मम् ।

पद्मां जयां च विजयामपराजितां च
साक्षाद्यदंह्रिसमुपास्ति परां निरीक्ष्य ।
नारीवृतोऽयमिति निर्मितदुर्विकल्पं
कश्चिन्नरं लघुविमुग्धमशिक्षयंस्ताः ॥३२॥

वर्षासु नड्डूलपुरस्थितोऽपि
शाकम्भरीनाम्नि पुरे प्रभूताम् ।
तदागतश्राद्धगणार्थनातः
शान्तिस्तवान्मारिमपाहरद्यः ॥ ३३ ॥

यः संयमाढ्यमुनिपञ्चशतीगणेन्द्रः
सर्वातिशायिमहिमागुणरत्नवार्द्धिः ।
निन्ये जिनेश्वरमतं परमां प्रतिष्ठां
श्लाघ्यः स कस्य न गुरुः खलु मानदेवः२०॥३४॥

आसीत्ततो दैवतसिद्धिऋद्धः
श्रीमानतुङ्गोऽथ गुरुः२१ प्रसिद्धः ।
भक्तामरद्वाणमयूरविद्या-

चमत्कृतं भूपमबोधयद्यः ॥ ३५ ॥
भयहरतः फणिराजं यश्चाकार्षीद्वशम्वदं भगवान्।
भक्तिभरेत्यादिनमस्कारस्तवदब्धबहुसिद्धिः ॥३६॥
जज्ञे चैत्ये प्रतिष्ठाकृत्क्षेमेनागपुरे नृपात् ।
त्रिभिर्वर्षशतैः३०० किञ्चिदधिकैर्वीरसूरिराट् २२ ॥३७॥
क्रमाद्बभूवुर्जयदेव २३ देवा-
नन्दौ २४ गुरू विक्रमसूरिराट् २५ च ।
नरादिसिंहश्च गुरुर्नरादिसिंहे
पुरे बोधितार्हिस्त्रयक्षः ॥ ३८ ॥
खोमाणभूभृत्कुलजस्ततोऽभूत्
समुद्रसूरिः २७ स्ववशं गुरुर्यः ।
चकार नागहृदपार्श्वतीर्थं
विद्याम्बुधिर्दिग्वसनान् विजित्य ॥३९॥
अभूद् गुरुः श्रीहरिभद्रमित्रं
श्रीमानदेवः पुनरेव सूरिः २८ ।
यो मान्द्यतो विस्मृतसूरिमन्त्रं
लेभेऽम्बिकास्याचपसोज्जयन्ते ॥ ४० ॥

जज्ञे श्रीविबुधप्रभो गुरु २९ रदः पट्टे च विद्यानिधि-
र्विश्वानन्दकरोगुणैरथ जयानन्द ३० स्ततःसूरिराट् ॥
नड्डूलाह्वपुरे प्रतिष्ठितवरश्रीनेमिचैत्यस्ततो
ऽप्यासीद्दर्पशतैरविप्रभगुरुः३१श्रीविक्रमात्सप्त-
मिः ७०० ॥४१॥

अजनिरजनिजानिर्नागरब्राह्मणानां
विपुलकुलपयोधौ श्रीयशोदेवसूरिः-३२ ।
प्रवरचरणचारी भारतीकण्ठनिष्का-
भरणविरुदधारी शासनद्योतकारी ॥ ४२ ॥

प्रद्युम्नसूरिश्च ततो बभूव
प्रद्युम्नदर्पानलवारिवाहः ।
प्रणीतसद्युक्त्युपधानवाच्य-
ग्रन्थश्च तस्मादपि मानदेवः ॥ ४३ ॥
(केचिदिदं सूरिद्वयमिह न वदन्ति ।)

ततः प्रसिद्धोऽजनि चित्रकूटे
महेमसिद्धिर्विमलेन्दुसूरिः-३३ ।
अपूजयच्चं विषमेऽपि वादे

सद्योजिते गोपगिरेर्नरेन्द्रः ॥ ४४ ॥
तत्पट्टभूषाकुदमून्मुनीनां
त्रिभिः शतैः सेव्यपदः सदाऽपि ।
उद्योतनः सूरि ३४ रखर्वहीन-
विद्यानदीविश्रमसिन्धुनाथः ॥ ४५ ॥
समस्तयो शैलकुलावचूलः
श्रीअर्बुदस्तीर्थपवित्रितात्मा ।
नानापुरग्रामतटाकवापी-
धुनीवनभ्राजिततुङ्गमौलिः ॥ ४६ ॥
कथं भवेन्नो हिमधामभूभृत-
स्तनूभुवः क्षोणिधरेषु राजता ।
नीचैर्लुठद्भिः किल यस्य सर्वतः
पादा निषेव्या विविधैः क्षमाधरैः॥ ४७ ॥
यन्मूर्ध्नि गोपीगणकेलिगीत-
श्रीमद्युगादीशगुणामृतानाम् ।
ग्रहाः प्रयान्तश्चिरपानलोलाः
सर्वेऽपि वाञ्छन्ति शनैश्चरत्वम् ॥४८ ॥

यदुच्चशृङ्गेषु मृगैश्चरद्भि-
मिलन्विघोरङ्कमृगः प्रयातः ।
हयैर्हयाश्चार्करथस्य मुक्ताः
स्वजातिजातिथ्यसुखं लभन्ते ॥ ४९ ॥
यदुच्चमौलिस्थितकाननेषु
तमीषु सर्वासु विभान्ति वृक्षाः ।
शाखागणान्तर्गततारकौघा
इवाऽखिलर्चूद्गतपुष्पगुच्छाः ॥ ५० ॥
विभाति नानाविधनन्दनाश्रितो
यो भद्रशालावलिभिस्तथाचितः ।
परिस्फुरन्निष्पमपाण्डुकम्बलो
बिभ्रत्सुमेरोरतिशायिनीं श्रियम् ॥ ५१ ॥
यन्मौलिमौलिः प्रभुरादिमोऽर्हतां
चकास्ति नागेन्द्रमुखैः प्रतिष्ठितः ।
उच्चैः पदं यान्ति निर्नसयाऽपि मे
पराङ्मुखाश्चाघ इतीव दर्शयन् ॥ ५२ ॥
चतुर्नवत्याऽभ्यधिकैः शरच्छतैः

श्रीविक्रमार्कात्नवभिः स सूरिराट् ।
पूर्वावनीतो विहरन्नथागमद्
यात्राकृते तस्य गिरेरुपत्यकाम् ॥ ५३ ॥
टेलीखेटकसीमसंस्थितवटस्याधः पृथोस्तत्र सः
प्रातः श्रेष्ठतमं मुहूर्त्तमतुलं ज्ञात्वा तदाऽतिष्ठिपत् ।
सूरीन् सौचकुलोदयाय भगवानष्टौ जगुस्त्वेककं
केचिद्वृद्धगणोऽभवद्वटगणाभिख्यस्तदादि९९४त्वयम्॥
न्यग्रोधगच्छेऽथ बभूव तस्मिन्
श्रीसर्वदेवः ३५ प्रथमो मुनीन्द्रः ।
श्रीसूरिमन्त्रातिशयर्द्धिधारी
विश्वोपकारी गणिसंपदाढ्यः ॥ ५५ ॥
चारित्रशुद्धिं विधिवज्जिनागमा-
द्विधाय भव्यानभितः प्रबोधयन् ।
चकार जैनेश्वरशासनोन्नतिं
यः शिष्यलब्ध्याऽभिनवो ऽनुगौतमः॥५६॥
नृपाद्दशाग्रे शरदां सहस्रे १०१०
यो रामसैन्याह्वपुरे चकार।

नाभेयचैत्येऽष्टमतीर्थराज-
बिम्बप्रतिष्ठां विधिवत्सदर्च्यः ॥ ५७ ॥
चन्द्रावतीभूपतिनेत्रकल्पं
श्रीकुङ्कुणं मन्त्रिणमुच्चऋद्धिम् ।
निर्मापितोत्तुङ्गविशालचैत्यं
योऽदीक्षयत् शुद्धगिरा प्रबोध्य ॥ ५८ ॥
एकोनविंशः प्रभुवर्द्धमानात्
श्रीचन्द्रसूरिः १९ गणनायकोऽभूत् ।
बभूव तस्मादनु चैकविंशः
सूरीश्वरोऽयं किल सर्वदेवः २० ॥५९॥

श्रीप्रद्युम्नसूरि सदुपधानग्रन्थकारकश्रीमानदेवसूरी केचिच्च वदन्ति तन्मते एकोनविंशः प्रभु०

एकोनविंशश्च ततोऽपि जज्ञे ।
सूरीश्वरोऽयं किल सर्वदेवः ३८ इति पाठः ।

श्रीसम्भूतविजयसूरि श्रीभद्रबाहुसूरि १ श्रीआर्यमहागिरिसूरि श्रीसुहस्तिसूरि २ श्रीसुस्थितसूरि श्रीसुप्रतिबद्धसूरि ३ रूपयुगलत्रये एकैकस्यैव सन्तानप्रवर्तकपट्टभृत सूरेर्गणने—

श्रीवर्द्धमानादिह षोडशोऽभूत्
श्रीचन्द्रसूरिः खलु गच्छनेता ।
एकोनविंशश्च ततोऽपि जज्ञे
सूरीश्वरोयं किल सर्वदेवः १५ ॥

इति पाठः ३ ।

अत्रैव श्रीमत्प्रद्युम्नसूरिसदुपधानग्रंथकर्तृ श्रीमानदेवसूरिगणने च–

श्रीवर्द्धमानादिह षोडशोऽभूत
श्रीचन्द्रसूरिः १६ किल गच्छनेता ।
बभूव तस्मादनुचैकविंशः
सूरीश्वरोऽयं किल सर्वदेवः १७ ॥ ५९ ॥

इति वा पाठः ४ ॥

अयं चात्र गण्यते, विशेषं तु विशेषज्ञा विदन्ति ।

गच्छश्च तस्य वटसूरिमुनीश्वराये-
राढ्यव्रतो भुवि दधौ क्रमतः प्रसिद्धिम् ।
विज्ञैर्वृहद्गण इति स्तुतिमाप्यमानः
सर्वैर्वृहच्चरतया चरितैर्गुणैश्च ॥ ६० ॥

नाभेयनेमिप्रमुखजिनेन्द्र-
बिम्बप्रतिष्ठां विधिनाप्तपुण्यः ॥ ५७ ॥
चन्द्रावतीभूपतिनेत्रकल्पं
श्रीकुङ्कणं मन्त्रिणमुच्चऋद्धिम् ।
निर्मापितोत्तुङ्गविशालचैत्यं
यो दीक्षयत् शुद्धगिरा प्रबोध्य ॥ ५८ ॥
एकोनविंशः प्रभुवर्धमानात्
श्रीचन्द्रसूरिः १९ गणनायकोऽभूत् ।
बभूव तस्मादनु चैकविंशः
सूरीश्वरोऽयं किल सर्वदेवः २० ॥५९॥

श्रीप्रद्युम्नसूरि सदुपधानग्रन्थकारकश्रीमानदेवसूरी केचिच्च वदन्ति तन्मते एकोनविंशः प्रभु०
एकोनविंशश्च ततोऽपि जज्ञे ।
सूरीश्वरोऽयं किल सर्वदेवः ३८ इति पाठः ।

श्रीसम्भूतविजयसूरि श्रीभद्रबाहुसूरि १ श्रीआर्यमहागिरिसूरि श्रीसुहस्तिसूरि २ श्रीसुस्थितसूरि श्रीसुप्रतिबद्धसूरि ३ रूपयुगलत्रये एकैकस्यैव सन्तानप्रवर्तकपट्टभृतः सूरेर्गणने–

श्रीवर्द्धमानादिह षोडशोऽभूत्
श्रीचन्द्रसूरिः खलु गच्छनेता।
एकोनविंशश्च ततोऽपि जज्ञे
सूरीश्वरोयं किल सर्वदेवः १५ ॥

इति पाठः ३।

अत्रैव श्रीप्रद्युम्नसूरिसद्गुणधानग्रंथकर्तृ श्रीमानदेवसूरि-गणने च–

श्रीवर्द्धमानादिह षोडशोऽभूत
श्रीचन्द्रसूरिः १६ किल गच्छनेता।
बभूव तस्मादनुचैकविंशः
सूरीश्वरोऽयं किल सर्वदेवः १७ ॥ ५९ ॥

इति वा पाठः ४ ॥

अयं चात्र गण्यते, विशेषं तु विशेषज्ञा विदन्ति।

गच्छश्च तस्य वटुसूरिमुनीश्वराद्यै-
राख्यत्रतो भुवि दधौ क्रमतः प्रसिद्धिम्।
विज्ञैर्बृहद्गण इति स्तुतिमाप्यमानः
सर्वैर्बृहत्तरतया चरितैर्गुणैश्च ॥ ६० ॥

शिष्यस्तत्र बभूव सद्गुणनिधिः श्रीसर्वदेवप्रभोः
सूरिश्रीरिति भूपदत्तविरुदः श्रीदेवसूरिः३८प्रभुः ।
जज्ञेऽस्मान्महिमोदधिः पुनरपि श्रीसर्वदेवो३९गुरु-
स्तस्मादिग्द्विरदोपमाः समभवन्नष्टौ च सूरीश्वराः६१॥

आद्यो यशोभद्रगुरुर्वितन्द्रः ४०
सूरिर्द्वितीयः किल नेमिचन्द्रः ४०।
ताभ्यामभूत् श्रीमुनिचन्द्रसूरिः ४१
स्वशेमुषीतर्जितनाकिसूरिः ॥ ६२ ॥

उक्तं च

"गुरुबन्धुविनयचन्द्राध्यापक-
शिष्यं सनेमिचन्द्रगुरुः ।
यं गणनाथमकार्षीत्
स जयति मुनिचन्द्रसूरिगुरु"रिति ॥६३॥

यशोभद्रं च संप्राप्तो यशोभद्रगणाधिपः ।
चिन्तामणिमिव प्राप्य यं शिष्यं भुवनोत्तमम्॥६४॥
श्रीविनयचन्द्रवाचकविन्ध्यगिरेस्ते जयन्तु किल पादाः।
भद्रगजकलभलीलां श्रीमुनिचन्द्रो दधौ येषु ॥ ६५॥

सौवीरपायीति तदेकवारि-
पानादिधिज्ञो विरुदं बभार।
जिनागमाम्भोनिधिधौतबुधि-
र्यः शुद्धचारित्रिषु लब्धरेखः ॥६६॥
संयिममौलिर्विकृतीः समस्ता-
स्तत्याज देहेऽप्यममः सदा यः।
विद्वद्विनेयालिवृतप्रभावः
प्रभागुर्णैर्यः किल गौतमाभः ॥ ६७ ॥
हरिभद्रसूरिरचिताः श्रीमदनेकान्तजयपताकाद्याः।
ग्रन्थनगा विबुधानामप्यधुना दुर्गमा येऽत्र ॥ ६८ ॥
सत्पञ्जिकादिपद्या विरचनया भगवता कृता येन।
मन्दधियामपि सुगमास्ते सर्वे विश्वहितबुद्ध्या ॥ ६९ ॥
षट्तर्कीपरितर्ककेलिरसिको यः शैववादीश्वरं
प्रज्ञाऽधःकृतवाक्पतिं नृपसभे जित्वोग्रहेत्वाशुगैः।
प्रत्यक्षं विदुषां चकार विजयश्रीभाजनं शासनं
वन्द्योऽसौ मुनिचन्द्रसूरिसुगुरुः केषां न मेधाजुषाम्॥७०॥
आनन्दसूरिप्रमुखा मुनीश्वराः

श्लाघ्या न केषामिह तस्य बन्धवः ।
ये दीक्षिताः श्रीमुनिचन्द्रसूरिणां
प्रतिष्ठिताः सूरिपदे च शिक्षिताः ॥ ७१ ॥
अष्टहयेशमिते ११७८ऽब्दे
विक्रमकालाद्दिवंगतो भगवान्।
श्रीमुनिचन्द्रमुनीन्द्रो
ददातु भद्राणि सङ्घाय ॥ ७२ ॥
तस्मादभूदजितदेवगुरु ४२ र्गरीयान्
प्राच्यस्तपःश्रुतनिधिर्जलधिर्गुणानाम् ।
श्रीदेवसूरिरपरश्च जगत् प्रसिद्धो
वादीश्वरोऽस्तगुणचन्द्रमदोऽपि बाल्ये ॥७३॥
येनार्दितश्चतुरशीतिसुवादिलीला--
लब्धोल्लसज्जयरमामदकेलिशाली ।
वादाहवे कुमुदचन्द्रदिगम्बरेन्द्रः
श्रीसिद्धभूमिपतिसंसदि पत्तनेऽस्मिन्॥७४॥
स्याद्वादरत्नाकरतर्कवेधा
मुदे स केषां नहि देवसूरिः ।

यतश्चतुर्विंशतिसूरिशाखं
यस्यैव नाम्ना विदितं बभूव ॥ ७५ ॥
वेदमुनीशमितेऽब्दे ११७४
देवगुरुर्जगदनुचरोऽभ्युदितः ।
श्रीमुनिचन्द्रगुरोरिति
शिष्या बहवोऽभवन् विदिताः ॥ ७६ ॥
तेष्वादिमाद्विजयसिंहगुरु ४३र्यभासे
विद्यातपोभिरभितः प्रथमोऽथ तस्मात् ।
सोमप्रभो ४४ मुनिपतिर्विदितः शतार्थी—
त्यासीद्गुणीव मणिरत्नगुरुर्द्वितीयः ॥७७॥
प्रज्ञापराभूतसुपर्वसूरिः श्रीसर्वदेवात्स किलाष्टगोऽभूत् ।
मुदं भदन्ता ददतां तदेवं बृहद्गणस्य प्रभवः क्रमेण॥७८॥
इति श्रुतः सचरणश्रियः पदं
न दीनताभाक् पुरुपोचमालयः ।
अमेयभास्वद्गुणरत्नराङ्कतो
बृहद्गणो वारिधिवद्बभूव सः ॥ ७९॥
अभूचदुल्लासनलालसोदयो

विनेयवृत्तिर्मणिरत्नसद्गुरोः ।
गवां विलासैरमृतं निदर्शयन्
श्रीमान् जगच्चन्द्रगणेन्द्रचन्द्रमाः ॥८०॥
स सौम्यमूर्त्तिः सकलागमानां
सूत्रेष्वधीती परिनिश्चितार्थः ।
संविग्नमौलिर्दधतेस्म सूरे-
र्गुणान् समग्रान् गणिसम्पदश्च ॥८१॥
अथ कलिघनदुर्दिनावतारे
प्रसरदसज्जडसंचये समन्तात् ।
मलिहृतजिनराजभानुतेजो-
मह्सिमरेऽनयचोध्य मुक्तिमार्गः ॥८२॥
निजगणसरणौ प्रमादपङ्के
चरणरथं प्रविलोक्य गाढमग्नम् ।
गुरुमयमगमन्मुदिर्धीपुं-
र्धुरम इवाऽऽगमीक्षने सहायम् ॥८३॥
युग्मम् ।
अथ चैत्रपुरं यीन्द्रनिद्राकृद्दनेभ्यः ।

चन्द्रगच्छेऽभवत्सूरिस्तस्माच्चैत्रगणोऽभवत् ॥ ८४ ॥
मलाङ्कुवनचन्द्राह्वस्तत्र जज्ञे गुरुर्गुणी ।
गुरुसंयमधीस्तस्मादेवभद्रश्च वाचकः ॥ ८५ ॥

सम्वेगरङ्गाम्बुधिधौतबुद्धिं
जिनागमात्तस्फुटचरित्रशुद्धिम् ।
विधीयमानार्हतधर्मवृद्धिं
शुद्धैर्गुणैः प्राप्तजगत्प्रसिद्धिम् ॥ ८६ ॥
अधीतिनं सारजिनागमानां
सूत्रेषु चार्थेषु च वेदिनं च ।
आम्नातिनं साधुविशुद्धसामा-
चार्यां प्रवृत्तं च यथावदस्याम् ॥ ८७ ॥
श्रीदेवभद्राभिधवाचकेन्द्रं
तं श्रीजगच्चन्द्रगुरुः प्रबुद्धः ।
अथोपसम्पद्विधिना प्रपद्य
॥ तद्द्वितीयो धुरमस्य दध्रे ॥ ८८ ॥
विशेषकम् ।
समुद्धृतः सोथ वृषोच्चमाभ्यां

ताभ्यामभूत्सर्वधुरीणकाभ्याम् ।
स्वारूढनिस्सङ्ग्यमुमुक्षुमोक्ष-
पुरेन्दिराप्रापणशक्तिशाली ॥ ८९ ॥

एवं रामगुणः स लक्ष्मणनतः शुद्धक्रियां स्वप्रियां
प्रौढोद्यत्कलिना ऽरिणाऽवनसुवः किञ्चित्प्रमादाद् हृताम्
तीर्त्वा मोहमहाम्बुधिं रिपुमिमं जित्वाऽधिलङ्कं श्रय-
न्नानिन्ये स्वगणालये किल जगच्चन्द्रो गणेन्द्रस्तदा॥९०॥

कलौ युगान्तोपमितेऽवतीर्णे
प्रमादपङ्काकुलमोहवार्द्धेः ।
तथार्हतं शासनमुद्दधार
स भूतलं स्वादिमहावराहः ॥ ९१ ॥

गुरुर्ममत्वं न कदापि भेजे
ग्रामे कुले वा नगरे च देशे ।
शरीरशय्योपधिषु प्रमादं
स दूरयन् गां विजहार चाथ ॥ ९२ ॥

तुल्यागेहेऽस्य याप्नोति नीचत्वं मान्यतोऽपि हि ।
इतीव जगति श्रेयं स तुल्यानिकर्षं व्यधात् ॥९३॥

* पत्तेऽवनसुव इति पाठद्वयम् ।

समानपदयोगेऽपि तत्प्रभां नापुरन्यके ।
मेषयाने समानेऽपि भास्वानुच्चोऽमितोऽन्यथा ॥९४॥
यावज्जीवितमाचामाम्लतपोभिग्रही व्यधात्तानि।
द्वादशवर्षाण्यङ्गेऽप्यममोऽसौ श्लाघ्यधीर्भगवान्॥९५॥
तदादिघाणद्दिपभानुवर्षे
१२८५ श्रीविक्रमात्प्राप तदीयगच्छः ।
बृहद्गणाह्वोऽपि तपेतिनाम
श्रीवस्तुपालादिभिरर्च्यमानः ॥ ९६ ॥
श्रीराच्छेरप्वश्वधरामितेऽब्दे १७५५
श्रीचन्द्रगच्छस्य ततो बभूव ।
तादृक्तपस्कर्मत एव तस्य
गुरोस्तपानाम जगत्प्रसिद्धम् ॥ ९७ ॥
श्रीचन्द्रगच्छोऽथ बृहद्गणश्च
तपागणश्चेत्यधुना स वाच्यः ।
चान्द्रं कुलं कोटिकनाम्नि गच्छे
शाखी च शाखेति पुरा प्रसिद्धिः ॥९८॥
गणं प्रमादो न न जाड्यमेषणा–

ताभ्यामभूत्सर्वधुरीणकाभ्याम् ।
स्वारूढनिस्सङ्ख्यमुमुक्षुमोक्ष-
पुरेन्दिराप्रापणशक्तिशाली ॥ ८९ ॥

एवं रामगुणः स लक्ष्मणनतः शुद्धक्रियां स्वप्रियां
प्रौढोद्यत्कलिना ऽरिणाऽवनभुवः किञ्चित्प्रमादाद् हृताम्
तीर्त्वा मोहमहाम्बुधिं रिपुमिमं जित्वाऽधिलङ्कं श्रय-
न्नानिन्ये स्वगणालये किल जगच्चन्द्रो गणेन्द्रस्तदा॥९०।

कलौ युगान्तोपमितेऽवतीर्णे
प्रमादपङ्काकुलमोहवार्द्धेः ।
तथार्हतं शासनमुद्दधार
स भूतलं त्वादिमहावराहः ॥ ९१ ॥

गुरुर्ममत्वं न कदापि भेजे
ग्रामे कुले वा नगरे च देशे ।
शरीरशय्योपधिषु प्रमादं
स दूरयन् गां विजहार चाथ ॥ ९२ ॥

तुलारोहेऽत्र वोमोति नीचत्वं भास्वतोऽपि हि ।
इतीव जगति त्रैधे स तुलातिक्रमं व्यधात ॥९३॥

---

* पक्षेऽवनभुव इति बोद्धव्यम् ।

समानपदयोगेऽपि तत्प्रमां नापुरन्यके ।
मेपयाने समानेऽपि भास्वानुच्चोऽमितोऽन्यथा ॥९४॥
यावज्जीवितमाचामाम्लतपोभिग्रही व्यधात्तानि।
द्वादशवर्षाण्यङ्केऽप्यममोऽसौ श्लाघ्यधीर्भगवान्॥९५॥

तदादिवाणद्विपभानुवर्षे
१२८५ श्रीविक्रमात्प्राप तदीयगच्छः ।
बृहद्गणाह्वोऽपि तपेतिनाम
श्रीवस्तुपालादिभिरर्च्यमानः ॥ ९६ ॥
वीराच्छरेष्वश्वधरामितेऽब्दे १७५५
श्रीचन्द्रगच्छस्य ततो बभूव ।
साद्दक्तपस्कर्मत एव तस्य
गुरोस्तपानाम जगत्प्रसिद्धम् ॥ ९७ ॥
श्रीचन्द्रगच्छोऽथ बृहद्गणश्च
तपागणश्चेत्यधुना स वाच्यः ।
चान्द्रं कुलं कोटिकनाम्नि गच्छे
वाज्री च शाखेति पुरा प्रसिद्धिः ॥९८॥
गणं प्रमादो न न जाड्यमेषणा–

ताभ्यामभूत्सर्वधुरीणकाम्याम् ।
स्वारूढनिस्सङ्ख्यमुमुक्षुमोक्ष-
पुरेन्दिराप्रापणशक्तिशाली ॥ ८९ ॥

एवं रामगुणः स लक्ष्मणनतः शुद्धक्रियां स्वप्रियां
प्रौढोद्यत्कलिना ऽरिणाऽवनभुवः किञ्चित्प्रमादाद् हृताम्
तीर्त्वा मोहमहाम्बुधिं रिपुमिमं जित्वाऽधिलङ्कं श्रय-
न्नानिन्ये स्वगणालये किल जगच्चन्द्रो गणेन्द्रस्तदा॥९०।

कलौ युगान्तोपमितेऽवतीर्णे
प्रमादपङ्काकुलमोहवार्द्धैः ।
तथार्हतं शासनमुद्दधार
स भूतलं त्वादिमहावराहः ॥ ९१ ॥

गुरुर्ममत्वं न कदापि भेजे
ग्रामे कुले वा नगरे च देशे ।
शरीरशय्योपधिषु प्रमादं
स दूरयन् गां विजहार चाथ ॥ ९२ ॥

तुलारोहेऽत्र वोमोति नीचत्वं भास्वतोऽपि हि ।
इतीव जगति त्रेधे स तुलातिक्रमं व्यधात ॥९३॥

---

* पक्षेऽवनभुव इति योद्दव्यम् ।

समानपदयोगेऽपि तत्प्रभां नापुरन्यके।
मेघयाने समानेऽपि भास्वानुद्योऽमितोऽन्यथा ॥९४॥
यावज्जीवितमाचामाम्लतपोभिग्रही व्यधात्तानि।
द्वादशवर्षाण्यङ्केऽप्यममोऽसौ श्लाघ्यधीर्भगवान्॥९५॥
तदादियाणाद्रिपभानुवर्षे
१२८५ श्रीविक्रमात्प्राप तदीयगच्छः।
बृहद्गणाह्वोऽपि तपेतिनाम
श्रीवस्तुपालादिभिरर्च्यमानः ॥ ९६ ॥
वीराच्छरेष्वश्वपरामितेऽब्दे १७५५
श्रीचन्द्रगच्छस्य ततो बभूव।
तादृक्तपस्कर्मत एव तस्य
गुणैस्तपानाम जगत्प्रसिद्धम् ॥ ९७ ॥
श्रीचन्द्रगच्छोऽथ बृहद्गणश्च
तपागणश्चेत्यधुना स वाच्यः।
चान्द्रं कुलं कोटिकनाम्नि गच्छे
शाखा च शाखेति पुरा प्रसिद्धिः ॥९८॥
गणं प्रमादो न न जाड्यमेषणा—

ताभ्यामभूत्सर्वधुरीणकाभ्याम् ।
स्वारूढनिस्सङ्ख्यमुमुक्षुमोक्ष-
पुरेन्दिराप्रापणशक्तिशाली ॥ ८९ ॥

एवं रामगुणः * लक्ष्मणनतः शुद्धक्रियां स्वप्रियां
प्रौढोधत्कलिना ऽरिणाञ्चनभुवः किञ्चित्प्रमादाद् हृताम्
तीर्त्वा मोहमहाम्बुधिं रिपुमिमं जित्वाऽधिलङ्कं श्रय-
न्नानिन्द्ये स्वगणालये किल जगच्चन्द्रो गणेन्द्रस्तदा॥९०।

कलौ युगान्तोपमितेऽवतीर्णे
प्रमादपङ्काकुलमोहवार्द्धैः ।
तथार्हतं शासनमुद्दधार
स भूतलं त्वादिमहावराहः ॥ ९१ ॥

गुरुर्ममत्वं न कदापि भेजे
ग्रामे कुले वा नगरे च देशे ।
शरीरशय्योपाधिषु प्रमादं
स दूरयन् गां विजहार चाथ ॥ ९२ ॥

तुलारोहेऽत्र वोमोति नीचत्वं भास्वतोऽपि हि ।
इतीव जगति त्रैधे स तुलातिक्रमं व्यधात ॥९३॥

---

* पक्षेऽञ्चनभुव इति बोद्धव्यम् ।

सारस्वतं किमपि यन्त्रमगम्यमन्यैः ।
तस्याः प्रसादवशतो नृपतेः सभाया-
माघाटनामनि पुरे चतुरङ्गवादे ॥ ५ ॥
द्वात्रिंशतं विकटदिक्पटवादिराजान्
द्राग् सार्वविद्यविदुरानजयत् क्रमात्सः ।
भग्नो न हीर इव यैर्भिदिति प्रसिद्धं
भूपात्तदाऽऽप विरुदं किल हीरलेति ॥६॥
॥ युग्मम् ॥
तेन स्वस्य पदे न्यस्तौ देवेन्द्रविजयेन्द्रकौ ।
सूरीन्द्रौ शासने भातौ जम्बूद्वीपे रवी इव ॥ ७ ॥
शिष्येऽन्यदा सार्वधुरीणवृत्तौ
देवेन्द्रसूरौ सगणस्य भारम् ॥
विन्यस्य विश्वस्य हराविवेन्द्रः
स्वः शर्म भेजेऽथ शिवाय वोऽस्तु ॥ ८ ॥
अथो जगच्चन्द्रमुनीन्द्रपट्टभृत्
श्रीमान् स देवेन्द्रगुरुः श्रुतामाम्बुधिः ।
नाम्ना गुणैरप्यभवद्गुरोःसमो

दोषा न तस्मिन् गणनायकेऽवति ।
न वादिनो वा तमिहोपदुद्रुवुः
सुरक्षकं क्षेत्रमिवाण्डजव्रजाः । ९९ ।
कलिद्विपा मम्पदस्थितिस्त्रसन्
परासुतासन्नदशोऽपि तं गणम् ।
दुर्गं नु लब्ध्वाऽस्य विभोः समाश्रया-
च्चारित्रधर्मः पुनरुज्जिजीव सः ॥ १०० ॥
श्रीदेवेन्द्रमुनीन्द्रो गच्छे विजयेन्दुनामकश्चापि ।
श्रीदेवभद्रवाचकमुख्या भूयाकृतस्तस्य ॥ १ ॥
चारित्रोद्धरणसखे ऽभ्यधिकं श्रीदेवभद्रगणिराजे ।
बहुमानं वहमानो गुरुवद्गणनां चकारैषः ॥ २ ॥
देवभद्रगणीन्द्रोऽपि संविग्नः सपरिच्छदः ।
गणेन्द्रं श्रीजगच्चन्द्रमेव भेजे गुरुं मुदा ॥ ३ ॥
जात्यज्ञानतपस्तेजा हीरवत्सगुरुप्वऽभात् ।
तेन हीरजगच्चन्द्रसूरिरित्यभवत् श्रुतः ॥ ४ ॥
॥ विशेषश्चैवं श्रूयते ॥
देव्या गिरो भवनगं स्वधियाऽधिगम्य

श्रीस्तम्भतीर्थकुमर-
प्रासादे सर्ववेदनिर्णेतुः ।
व्याख्याने ऽस्याष्टादश-
शतानि मुखपोतिका आसन् ॥ १४ ॥
वाचकपदं द्विधापि च दधति सुघोपाढ्यहेमकलशगणौ।
सभ्येषु वस्तुपालादिषु नौवित्तद्विजादिषु च ॥१५॥
षड्दर्शनिसाधारणयोपकृतस्तस्य सद्गुरोर्वाचः
सौभाग्यमहिमभारं तदाऽभजन् कंचनाऽमेयम्॥१६॥
सारवृत्तिदशाः कर्मग्रन्थदीपास्तमोहराः।
तस्य प्रवचनावासे भान्ति प्रेष्टार्थदर्शकाः ॥१७॥
नानास्तवनप्रकरणरत्नानि समुद्धृतानि समयाब्धेः
पुरुषोत्तमेन तेनाऽलङ्कृतये शासनस्यासन् ॥ १८ ॥
पञ्चाशिकासिद्धविचारवाच्या
भाष्याणि वृत्तं च सुदर्शनायाः ।
उपासकानां दिनकृत्यसूत्र-
वृत्ती च टीकाऽपि च धर्मरत्ने ॥ १९ ॥
देवेन्द्राङ्का श्राद्धयामोघभङ्गि-

महाप्रभाभूः शिवभूतिदायकः ॥ ९ ॥
स दिद्युते बालसुधाकरप्रभः
प्रभुर्भवावःकृतिकर्मनिर्मितौ।
सदर्चनीयो विबुधालितुष्टिकृ-
न्निरञ्जनैकोदितपुण्यसत्कलः ॥ १० ॥
समग्रविद्यातपसां प्रणेतृता-
प्रणीतसन्मानसविस्मयाऽद्वयः।
स जग्रसेऽन्याखिलसूरिमण्डली-
महांसि माघन्महिमैककान्तिभिः ॥११ ॥
सोऽभूद्गुरुः कोऽपि नवः कविस्ततो
मित्रारमाध्यस्थधरो बुधप्रियः।
तत्त्वोक्तिभिर्नास्तिकदर्शनं क्षिपन्
शिवङ्करो मार्गयुतोऽपि देहिनाम् ॥१२॥
किं सर्वागमदुग्धवारिधिभवाः स्फारा लहर्यो ह्यमूः
किं मोहाहिविषोर्मिमूर्च्छितजगज्जीवातवोऽन्याः सुधाः।
किं वा शासनसौधभासनचणा दीप्राः प्रदीपश्रियो
भावध्वान्तभिदः सतामिति मतिं तेनुस्तदीया गिरः॥१३

श्रीजगच्चन्द्रसूरीन्द्रे स्वर्गतेऽसावनेहसम्।
कियन्तं विनयी जज्ञे श्रीदेवेन्द्रगणेश्वरे ॥२६॥
विहरत्स्वन्यदा तस्मिन् गणेन्द्रे मालवे चिरम्।
तस्थौ श्रीस्तम्भतीर्थे ऽसौ पूजितः पूर्वसंस्तुतैः॥२७॥
चैत्यादिद्रव्यसंस्कारदूपिता बृहतीति या।
प्रसिद्धा तत्र शालाऽ भूद् वृद्धगच्छगुरुस्थितेः॥२८॥
पार्श्वस्थाऽवस्थता मुक्ता त्यक्ता शुद्धक्रियादृतौ।
श्रीजगच्चन्द्रसूरीन्द्रैर्देवेन्द्रगुरुणाऽपि सा ॥२९॥
तस्यां लोकानुरोधेन नित्यवासप्रमादभाक्।
आत्मसात्कृतलोकोऽसौ तस्थौ द्वादशवत्सरीम्॥३०॥
सामाचारीं स दुष्पालां किंचिच्छिथिलयन्नपि।
गच्छमावर्जयामासानुकूलाचरणादिभिः ॥३१॥
गुर्वादेशं विना दीक्षादीनि कार्याणि चाऽसृजन्।
आगतेऽथ गणाधीशे विनयं नाकरोत्तथा॥३२॥
नोदितो नित्यवासेऽपि निर्ममेत्यादि सोऽपठत्।
आचारभ्रंशभीरुस्तत् श्रीदेवेन्द्रगणाधिपः ॥३३॥
संविग्नपरिकराढ्यो बोधानर्हं प्रमादिनं ज्ञात्वा।

ग्रन्थाद्याऽन्याप्यस्त्यनेकाऽ स्य सृष्टिः ।
एवं नानाग्रन्थसोपानपङ्क्त्या
स्वारोहं तन्मुक्तिसौधं व्यधात्सः ॥ २० ॥
। युग्मम् ।
योऽभूच्चर्दायोऽथ लघुः सतीर्थ्य-
स्तदाग्रहादाप्तपदप्रतिष्ठः ।
सूरिः सुविद्वान् विजयेन्दुनामा
प्रावर्त्तयत्सोऽथ पृथक् स्वशाखाम् ॥२१॥
इति चेह तत्सम्बन्धः श्रूयते तथाहि—
पुरा विजयचन्द्रोऽभूद्वस्तुपालस्य मन्त्रिणः ।
सचिवो लेख्यके दंये क्षिप्तः कारागृहेऽन्यदा॥२२॥
देवभद्रगणीनां स द्विधा शिक्षाकृतेर्पितः ।
नाम्ना विजयचन्द्रोऽभूत् प्राक् तदाप्याप्तशास्त्रवित्*२३
श्रीजगच्चन्द्रगच्छेशैः शिष्यवात्सल्यशालिभिः ।
न्यस्तः सूरिपदे देवभद्रगण्युपरोधतः ॥२४॥
साहाय्यायापि देवेन्द्रः सूरीन्द्राणां गणावने ।
अर्हंयुत्वाज्ञिपिद्धोऽपि वस्तुपालेन मन्त्रिणा॥२५॥

* देवभद्रगणीन्द्रैः स बोधितो मन्त्रिराजतः ॥
विमोच्य श्रीजगच्चन्द्रसूरिपार्श्वेऽग्रहीद् व्रतमित्यपि पाठः ।

तीम्यभीमप्रमुखाः परेऽपि च ॥ ३९ ॥
श्रीदेवेन्द्रमुनीन्द्रोर्विद्यानन्दादयोऽभवन् शिष्याः ।
लघुशाखायां तु गुरोर्विजयेन्दोश्च त्रयःपदे ॥४०॥
श्रीवज्रसेनसूरिः पद्मेन्दुः क्षेमकीर्तिसूरिश्च ।
रदविश्वमिते१३३२ वर्षे विक्रमतःकल्पटीकाकृत ॥४१॥
अथहेमकलशसूरिस्तत्पदमौलिर्गुरुर्यशोभद्रः।
रत्नाकरस्ततोऽपि च शिष्यो रत्नप्रभश्चाऽस्य ॥४२॥
मुनिशेखरस्तदीयः शिष्यः श्रीधर्मदेवसूरिरपि ।
श्रीज्ञानचन्द्रसूरिः सूरिःश्रीअभयसिंहश्च ॥४३॥
अथहेमचन्द्रसूरिर्जयतिलकाः सूरयस्ततो विदिताः।
जिनतिलकसूरयोऽपि च सूरिर्माणिक्यनामा च ४४
कालानुभाववशतःशाखापार्थक्यचेतसोऽद्यधुना ।
सर्वे ते गुणवन्तो ददतां भद्राणि मुनिपतयः॥४५॥
अथ वृद्धगुरोः शाखा प्रस्तुता स्तूयतेऽग्रतः ।
विनयातिक्रमो नास्ति यस्यां काले कलावपि ॥४६॥
देवेन्द्रसूरिः सगुरुर्गुणोत्तरो
बभूव संवेगरमानिकेतनम् ।

पुस्तकशालादियुतं तं मुक्त्वा ऽस्थात्पृथग्वसतौ॥३४
। युग्मम् ।
देवेन्द्रसूरिसुगुरोः ख्याताः शिष्यास्तु वृद्धशालायाः।
संविग्नत्वाच्च गुरुर्विज्ञैरर्च्यः स एवासीत् ॥३५॥
विजयेन्दुविनेयाश्च ख्याता मुग्धेषु वृद्धशालायाः।
विज्ञाः पुनर्जगुस्तान् लघुगुरुशालाभवान् युक्तम्३६

संग्रामसौवर्णिकपूर्वजस्तदा
पार्थक्यमालोक्य गुरुद्वयस्य तत्।
श्रयामि कं नन्विति संशयाकुलः
सदैवतं बिम्बमुपास्थिताऽर्हतः ॥ ३७ ॥
देवेन्द्रसूरिर्भरतोत्तमोगुरु-
र्युगोत्तमाभो भविता महान्वयः ।
तमेव सेवस्व यदीहसे शिवं
तमादिदेशेति च देवता निशि ॥ ३८ ॥
दत्तशुद्धवसतिस्ततोऽभज-
त्तं गुरुं स बहुनैगमान्वितः ।
दापितस्वजनसंयमो मुदे-

समुद्धरन् धीरतयोग्रदुःषमा–
पङ्कौघसंपाति जिनेन्द्रशासनम्॥ ४७ ॥
विश्वैकस्पृहणीयरूपसुभगां त्रैलोक्यकुक्षिम्भरिं
तत्कीर्त्तिं सुविधाय शेषदलकैश्चक्रे विधातोज्वलान्
कैलासं भुजगेश्वरं हरमिमं चाहं च नाकिप्रभोः
क्षीराम्भोनिधिमिन्दुकुन्दकुमुदप्रालेयशङ्खादिकान्॥४८
किं त्रातुं समवातरत्सुगतवद् वीक्ष्यार्दितं शासनं
स्वं सर्पत्कलिनागतोऽपि हि शिवं श्रीमान् सुधर्मा मुनि
किं वाऽयं गुरुगौतमः किमथवा श्रीवीरनेता स्वयं
तस्मिन्नित्यभवन् युगोत्तमगुणाधारे विकल्पाःसताम्॥४
निश्शेषस्वपरागमार्थनिलयः षट्तर्क्यमिज्ञाग्रणीः
कोशः सद्गुणिसंपदां त्रिजगतः सारैरिवात्तैः कृतः ।
भारत्याश्च रणश्रियश्च भरतोत्कृष्टः पतिःसोऽभव-
न्नान्यस्त्वार्हतशासनोपानिषदस्तस्योपमानं गुरोः॥५०॥
प्रायेण वंशाः पृथवोऽपि मूलतः
परे तनुत्वं दधते पुरः पुरः
अमुष्य वंशस्तु दधौ विशालतां

मूले तनीयानपि चाग्रतोऽग्रतः ॥ ५१ ॥

तथाहि।

अथागमत्सूरिरयं विदूरयं-
स्तमस्ततिं मालवमण्डलावनौ।
तत्रोज्जयिन्यां जिनचन्द्रसंज्ञया-
भवन्महेभ्यो जिनसाधुभक्तिभृत् ॥ ५२ ॥
अस्ति धीरधवलाह्वयस्य स
स्वाङ्गजस्य करपीडनोत्सवम्।
कारयन्नसमरूपया समं
यावदिभ्यगजपालकन्यया ॥५३॥
तावदेव स गुरोः समागमं
संनिशम्य नतये ऽगमत्सुतः।
संनिपीय च सुदेशनासुधां
मोहतापविलयात्प्रबुद्धवान् ॥ ५४ ॥
भीतोभवाचस्य गुरोः पदान्ते
समानयित्वा पितरौ प्रवीणः।
ततः प्रवव्राज विहाय जम्बू-

रिव स्ववन्धून् रमणीं वृतां च ॥ ५५ ॥
वियानन्दाभिधः पाणिलनिशाब्दे१३०२स दीक्षितः।
क्रमाद्विद्याम्बुधिर्जज्ञे गणिसंपत्पदं मुनिः ॥ ५६ ॥
भीमसिंहोऽनुजोप्यस्य गुरुणा तेन बोधितः।
दीक्षितो धर्मकीर्त्याह्वो मुनिरासीद्गुणोदधिः ॥५७॥
धरासारतरे तुङ्गचङ्गचैत्यालिशालिनि।
प्रह्लादनपुरेऽयागात् स गुरुर्विहरन् क्रमात्॥५८॥
श्रीकरीयुतसुखासनयानाः कुर्वते चतुरशीतिमितेभ्यः।
तत्र तद्गणपतेरुपदेशाद् धर्मकर्म विविधं जनताश्च॥५९॥
प्रह्लादनविहारे तु सौवर्णकपिशीर्षके।
तदा मूढकमानाश्चाक्षताःप्रत्यहमागमन्॥६०॥
प्रतिगोणि तु देवस्य दायं पूगीफलं जनाः।
ददतो ददिरे प्रायो मणान्यहनि षोडश॥६१॥
भोगं पाश्वशतीसंख्यवीसलप्रियिकं तथा।
प्रत्यहं ससृजुः श्राद्धाः पूजामित्यपरामपि॥६२॥
अथान्यदा प्रौढविचित्रपुण्य-
प्रवीणसङ्घप्रथितार्थनाभिः।

गणाधिनेताऽभिमतं स विधानन्दं
मुनीन्द्रं गुणरत्नपात्रम् ॥ ६३ ॥
श्राद्धैर्महेन्द्रैरिव निर्मितोत्सवैः
प्रमोदि विश्वं स्वपदे न्यवीविशत् ।
महादनोर्वीपतिचैत्यमण्डपे
त्रिदन्तभूमीमितवत्सरे १३२३ नृपात् ॥६४॥
केचित् १३०४ माहुः तथा च
· वेदाऽभ्रवह्निक्षितिवत्सरे १३०४ नृपादिति पाठः
विशेषनिर्णयं तु विशेषज्ञा विदन्ति ।
गुरोर्विनेयस्य च तैर्गुणैस्तदा
सुरैः प्रहृष्टैर्महिमा व्यधीयत ।
यत्कुङ्कुमाम्भः स ववर्ष मण्डप-
स्तदार्चिलीनं वसनेषु कोविदैः ॥ ६५ ॥
अम्बा पात्रावतीर्णाविक् महिमानं सुरैः कृतम् ।
सज्जनेभ्यस्तदा प्रीता गुणैस्तद्गुरुशिष्ययोः ॥६६॥
विन्यस्य तं शासनमासनेन्दु-
मिव प्रबोधाय गतः स भास्वान् ।

क्षेत्रान्तरं स्वर्गमिषाच्छिवं च
संघस्य देवेन्द्रगुरुस्तनोतु ॥६७॥
तादृग् गुणस्य स गुरोः
स्वर्गतिमवगत्य सत्यभक्त्याऽस्मिन्।
सङ्घाधिपमीमोऽन्नं
वर्षाणि द्वादशात्याक्षीत ॥ ६८ ॥
तत्पट्टे ऽथो स प्रसिद्धप्रभावः
श्रीमान् विद्यानन्दसूरिः४७श्रिये स्तात्।
भव्योऽस्तिन्नं यं द्विपं वीक्ष्य मोह-
श्छन्नश्छन्नः क्वापि भीतश्चचार ॥ ६९ ॥
विद्यानार्यो हृदयभवने ऽस्यास्तसंख्याः समन्ता-
दालिङ्ग्यैताः कथमपि गुणास्तद्वराश्चाप्यवाप्तुः।
तत्तन्भूतारत्यविहतया सद्यशोऽपत्यसङ्घा-
स्तैघेऽप्यस्मिन् जगति न ममुः स्थानयोगाद्विवृद्धिः॥७०॥
विद्यानन्दाभिधं तेन कृतं व्याकरणं नवम्।
भाति सर्वोत्तमं स्वल्पसूत्रं बह्वर्थसंग्रहम् ॥७१॥
वेलेवोल्लासिनी तद्धीस्तैविद्यापारसागरे।

विक्षेप प्रोन्मदान् दूरं वादिनः कर्करानिव ॥७२॥
शिष्योऽथ देवेन्द्रगुरोर्द्वितीयकः
श्रीधर्मघोषः २७ सुकृताब्धिपोषकः
शोषं नयन्नन्ययशःसरस्वती-
र्योगान् चभौ पल्लवयन् वसन्तवद् ॥७३॥
दैवात्त्रयोदशदिनान्तरतोगते स्वः
शैलद्विविश्वशरदि १३२७ स्वगुरुद्वयेऽपि॥
यो वाचकोऽधिगतसूरिपदः स्वगोत्रि-
सूरेर्जयान किल मत्सरिणाङ्कदाशाः ॥७४॥
स च श्रीधर्मकीर्त्याह्वः श्रीविद्यानन्दबान्धवः।
जित्वा मत्सरिणः शक्त्या✿ भविश्वाब्देऽ १३२८
मवद्गणी ॥ ७५ ॥
तपःक्रियोत्कर्षितसद्गुणश्रिया
प्रकृष्टसौभाग्यरमानिकेतनम्।
समृद्धयोऽष्टावपि तं युगोत्तमं
समंश्रिता निर्मितकार्मणा इव ॥ ७६ ॥

✿ षण्मास्या स्वगुरुस्वर्गादिति वा पाठः।

अथान्यदा मालवमण्डलावने-
विभूषणे मण्डपदुर्गनामनि ।
पुरे स पृथ्वीधरसाधुमार्हतं
प्राबूबुधद्धर्ममुदारधीर्गुरुः ॥ ७७ ॥
त्रिकालवेत्ता भगवान् स पञ्चम-
व्रतेऽपि लक्षा द्रविणस्य मुत्कलाः।
अनाढ्यमप्येतमचीकरत्प्रभुः
प्रपन्नसम्यक्त्वचतुस्त्रिकव्रतम् ॥ ७८ ॥
[redacted] च क्रमान्मालवमण्डलेशितुः
प्रजाभिरर्च्यः सचिवत्वमाश्रितः ।
बभूव ऋद्ध्या धनदोपमो हि किं
न ज्ञानिनां भाग्यवतां च गोचरे ॥७९॥
भुवं स चैत्यैर्हृदयानि सद्गुणै-
र्मनीषिणां व्याप च कीर्त्तिभिर्दिशः ।
धनैश्च कोशान् प्रशशास च प्रभू-
नपि क्षमाया विदितोरुषड्गुणः ॥८०॥
स षट्सहस्र्याधिकजीर्णटङ्का-

युतत्रयस्याय मुदा व्ययेन ।
श्रीधर्मघोषे स्वगुरौ समेते
ऽन्यदा प्रवेशोत्सवमाततान ॥ ८१ ॥
प्रसेदुषाऽसौ गुरुणाऽर्पितक्रमः
क्रमाऽप्रबुद्धद्रविणव्ययास्पदः ।
अचीकरच्चैत्यचतुष्टयाधिका-
शीतिं स्फुरच्छारदवारिदप्रभाम् ॥ ८२ ॥
अनुचरैस्तैः किल चिन्तनातिगै-
रुदारधीरैश्चरितैरसस्मरत् ।
चिराद्यतीतं हरिषेणचक्रिणं
ससम्प्रति चापि कुमारभूपतिम् ॥८३॥
मौक्तिकश्रीसमायुक्तजिननायकमण्डिताः ।
हारा इव विहारास्ते भान्ति भूमामिनी हृदि॥८४॥
कोटाकोटिरिति प्रसिद्धमहिमा शान्तेश्च शत्रुञ्जये
श्रीपृथ्वीधरसंज्ञया सुरगिरौ श्रीमण्डपाद्रौ तथा ।
प्रासादा बहवः परेऽपि नगरग्रामादिषु प्रोन्नता
भ्राजन्ते भुवि तस्य मुक्तिवलभीनिःश्रेणिदण्डा इवा॥८५॥

अत्र श्रीपृथ्वीधरसाधुकारितप्रासादस्थानसंख्याप्रभुनायकजिननामादि वाच्यम्। पूज्यगुरुश्रीसोमतिलकसूरिपादैः कृतं स्तोत्रमवतार्य पठनीयम् ॥

। तच्चेदम् ।

श्रीपृथ्वीधरसाधुना सुविधिना दीनादिपूद्दानिना
भक्तश्रीजयसिंहभूमिपतिना स्वौचित्यसत्यापिना ।
अर्हद्भक्तिपुषा गुरुक्रमजुषा मिथ्यामनीषामुषा
सच्छीलादिपवित्रितात्मजनुषा प्रायःप्रणश्यद्रुषा ॥८६॥
नैकाः पौषधशालिकाः सुविपुला निर्मापयित्रा सता
मन्त्रस्तोत्रविदीर्णलिङ्गविवृतश्रीपार्श्वपूजाभुजा ।
विद्युन्मालिसुपर्वनिर्मितलसद्देवाधिदेवाहृय
ख्यातज्ञाततनूरुहप्रतिकृतिरपूज्यैर्लसत्पर्यासृजा ॥८७॥
त्रिःकाले जिनराजपूजनविधिं नित्यं द्विरावश्यकं
साधी धार्मिकमात्रकेऽपि महतीं भक्तिं विरक्तिं भवे ।
तन्वानेन सुपर्वपौषधवता साधर्मिकाणां सदा
वैयावृत्त्यविधायिना विदधता वात्सल्यमुच्चैर्मुदा ॥८८॥
श्रीमत्संप्रतिपार्थिवस्य चरितं श्रीमत्कुमारक्ष्मा-

पालस्याप्यथ वस्तुपालसचिवापीदास्य पुण्याम्बुधेः।
स्फारं स्फारमुदारसंमदसुधासिन्धूर्मिपूर्णमज्जता
श्रेयःकाननसेचनप्रगुरुप्रावृट् भवाम्भोमुचा॥८९॥
सम्यङ्न्यायसमर्जितोर्जितधनैः सुस्थानसंस्थापितै-
र्यैर्य यत्र गिरौ तथा पुरवरे ग्रामेऽथवा यत्र ये।
प्रासादानयनप्रसादजनका निर्मापिताः शर्मदा-
स्तेषु श्रीजिननायकानभिधया सार्द्धं स्तुवे श्रद्धया॥९०॥
पञ्चभिः कुलकम्।
श्रीमद्विक्रमतस्त्रयोदशशतेष्वब्देष्वतीतेष्वथो
विंशत्याप्यधिकेषु मण्डपगिरौ शत्रुञ्जयभ्रातरि।
श्रीमानादिजिनः १ शिवाङ्गजजिनः श्रीउज्जयन्तायिते
निम्बस्थूरनगेऽ२थ तच्चलभुवि श्रीपार्श्वनाथः ३ श्रिये९१
जीयादुज्जयिनीपुरे फणिशिराः श्रीविक्रमाख्ये पुरे
श्रीमान्नेमिजिनो ५ जिनौ मुकुटिकापुर्यां च पार्श्वादिमौ ७
मल्लिः शल्यहरोऽस्तु विन्धनपुरे ८ पार्श्वस्तथाऽऽशापुरे ९
नाभेयो वत धारकीपुरवरे १० शान्तिर्जिनोऽर्यापुरे ११।९२
श्रीधारानगरेऽथ वर्द्धनपुरेऽश्रीनेमिनाथः पृथक् १२,१३

अत्र श्रीपृथ्वीधरसाधुकारितप्रासादस्थानसंख्यामूल-नायकजिननामादि वाच्यम्। पूज्यगुरुश्रीसोमतिलकसूरिपादैः कृतं स्तोत्रमवतार्य पठनीयम् ॥

। तच्चेदम् ।

श्रीपृथ्वीधरसाधुना सुविधिना दीनादिपूद्दानिना
भक्तश्रीजयसिंहभूमिपतिना स्वौचित्यसत्यापिना ।
अर्हत्कृतिपुषा गुरुक्रमजुषा मिथ्यामनीषामुषा
सप्तक्षेत्रदिपविचित्रितात्मजनुषा प्रायःप्रणदयद्रुषा ॥८६॥
नैकाः पौषधशालिकाः सुविपुला निर्मापयित्रा सता
मन्त्रस्तोत्रविदीर्णलिङ्गविसृतश्रीपार्श्वपूजायुजा ।
विद्युन्मालिसुपर्वनिर्मितलसद्देवाधिदेवाद्वय
ध्यानज्ञाननमूर्ध्नमनिकृतिनिरूढ्वंलगणयांग्रजा ॥८७॥
त्रिःकाले जिनराजपूजनविधिं नित्यं द्विरावश्यकं
भावी धार्मिकसार्थकेऽपि महतीं भक्तिं विरचिन्मे ।
तन्वानेन गुरुगीःश्रवणता साधर्मिकाणां सदा
वैरकृत्यविधायिना शिवधना यात्मान्यमुधंगुंता॥८८॥
श्रीमन्मन्दिरपार्श्वनाथस्य चरितं श्रीसनत्कुमारभूपा-

श्रीअश्वसेनात्मजः ४१
श्रीदर्भावतिकापुरेऽष्टमजिनो
४२ नागहृदे श्रीनमिः ४३ ॥१६ ॥
ीमल्लिर्धवलक्कनामनगरे ४४ श्रीजीर्णदुर्गान्तरे ४५
श्रीसोमेश्वरपत्तने ■ फणभृल्लक्ष्मा४६जिनो नन्दताद्
विंशः शङ्खपुरे जिनः४७ स चरमः सौवर्चके ४८वामन-
स्थल्यां नेमिजिनः४९शशिप्रभजिनो नासिक्यनाम्न्यां
पुरि ५० ॥ १७ ॥
श्रीसोपारपुरेऽ५१थ रूणनगरे-
ऽ५२थो रुङ्कलेऽ५३थ प्रति-
ष्ठाने पार्श्वजिनः५४शिवात्मजजिनः
श्रीसेतुबन्धे ५५ श्रिये ।
श्रीवीरो वटपद्र ५६ नागलपुरे ५७
ष्टक्वारिकायां ५८ तथा
श्रीजालन्धर५९देवपालपुरयोः६०
श्रीदेवपूर्वे गिरौ ६१ ॥१८॥
चारूप्ये मृगलाञ्छनोजिनपति६२र्नेमिःश्रिये द्रोणले६३

श्रीनाभेयजिनोऽथ चन्द्रकपुरीस्थाने१४स जीरापुरे१५
श्रीपार्श्वौ जलपद्र१६ दाहडपुरस्थानद्वये १७ संपदम्
देयाद्वीरजिनश्च हंसलपुरे१८मान्धातृमूलेऽजितः१९।१
आदीशो घनमातृकाभिधपुरे२० श्रीमङ्गलाख्ये पुरे २१
तुर्यस्तीर्थकरोऽथ चिक्खलपुरे श्रीपार्श्वनाथः श्रिये २२
श्रीवीरो जयसिंहसंज्ञितपुरे२३नेमिस्तु सिंहानके २४
श्रीवामेयजिनः सलक्षणपुरे२५ पार्श्वस्तथैन्द्रीपुरे२६।९
शान्त्यै शान्तिजिनोस्तु ताहृणपुरे२७रो हस्तनाचेपुरे२
श्रीपार्श्वः करहेटके२९ नलपुरे३० दुर्गे च नेमीश्वरः३१
श्रीवीरोऽथ विहारके३२स च पुनः श्रीलम्बकर्णीपुरे३३
खण्डोहे किल कुन्थुनाथ३४ऋषभःश्रीचित्रकूटाचले३५
॥ ९५ ॥

आद्यः पर्णविहारनामनि पुरे
-३६-पार्श्वश्च चन्द्रानके ३७-
वङ्कयामादिजिनो३८थ नीलकपुरे
जीयात् द्वितीयो जिनः ३९।
...धो ना...पुरे ४०ऽय मध्यकपुरे

नित्यं त्रिर्जिनपूजनं गुरुनतिः साधर्मिकाभ्यर्चनं
दीनाद्युद्धरणं सुशास्त्रपठनं पर्वस्वथो पौषधः।
कृत्यानीति गुरूपदेशवशगः स द्विः प्रतिक्रान्तिकृत्
भूपालार्पितमालवावनमहाचिन्तोप्यहो निर्ममे ॥११॥

अनुत्तरोदारसमग्रसद्गुणः
स षड्विधावश्यकतत्परः सदा।
नृरत्नमर्हद्गुरुभक्तिभाग्मत-
प्रभावकोऽलङ्करणं भुवोऽभवत् ॥ १२ ॥

प्रबोधकोऽस्य गुरुः सचाऽन्यदा
दुष्टाङ्गनाभिर्वटकान् सकार्मणान्।
विहारितान् साधुजनैरतत्यजत्
प्रगे शिलाखण्डमयाश्च तेऽभवन् ॥ १३॥

ततोऽभिमन्त्र्यार्पितपट्टकासना-
स्ताः स्तम्भयित्वा दययाऽमुचत्तताः।
तथैव विद्यापुरकेशगुल्मकृत्
स्त्रियोऽथ संघार्थनया मुमोच सः ॥ १४ ॥

क्वचित् पुरे द्यानिशि शाकिनीनिया

पृथ्वीधरं प्राप्य मुदं दधुस्ते ॥ ६ ॥
कैवल्यदानप्रतिभूजिनोक्त-
समग्रशास्त्रावलिलेखनेन ।
अवीभरत्सप्त स सारकोशान्
सरस्वतीकेलिगृहानिवोच्चैः ॥ ७ ॥
श्रीस्तम्भतीर्थे निवसन् प्रभावको
वेषं स भीमः प्रजिघाय सङ्घराट् ।
पृथ्वीधरस्याप्युचितं समर्चयन्
शीलप्रपञ्चौ निखिलान् सधर्मकान् ॥८॥
युतः सुपत्न्या प्रथमिन्यभिख्यया
तथैव साधर्मिकतां विभावयन् ।
द्वात्रिंशवर्षोऽपि भटोजितस्मरः
प्रपद्य शीलं तमथो सपर्ययाद् ॥ ९ ॥
प्रियापि साऽस्य प्रथमिन्यभिख्या
ख्याता सतीषु प्रथमाचरेखा ।
कदापि या क्वापि न पुण्यकृत्ये-
ष्वहीयताऽस्माद्गुरुदेवभक्ता ॥ १० ॥

स्तन्त्रैर्मन्त्रैरमात्रैः समजनि विकटैर्श्चेटकैर्श्चोत्कटो यः
आकर्षाघाटचर्ष्यादिभिरपि न तदा शक्तिभिः कोऽपि
योगी, कर्मांगुल्यांतिलोको गिरिमपि चलयेच्छोप-
यंहारिधं वा ॥ १९ ॥

निषिद्धसाधुस्थितिकोज्जयिन्यां
श्चमूपकौलादिविकुर्वणाद्यैः ।
तं भापयन्तं श्रमुनीन् नियम्य
प्रपीड्य मन्त्रैरमुचत् स नम्रम् ॥ २० ॥

॥ युग्मम् । संबंधोऽयम् । व्यासावतारस्त्वेवम् ॥

यत्संहतालमालाविदलनकुशलः सिद्धक्षोण्यौङ्घवृन्द-
स्तन्त्रैर्मन्त्रैरमात्रैः समजनि विकटैर्श्चेटकैर्श्चोत्कटोऽय।
योगीकोप्युज्जयिन्यां नृपसचिवमुखैःपूजितः सर्वलोकै-
र्नानाशिष्यैः परीतोदधदणिमवशित्वे शताद्यांश्च
शक्तीः ॥ २१ ॥

स्वर्णाद्रिं शिरसा भिनद्मि निखिलानाकर्षयामि ग्रहान्
फूत्कृत्यादिवमुत्क्षिपामि च गिरीन् संशोषयाम्यम्बुधीन्
त्रैलोक्यं स्ववशीकरोमि विदधे स्वर्भूर्भुवोव्यत्ययं

ऽभिमन्त्र्य दीयेत ततोऽमुनेऽन्यदा ।
गुरुस्तदुत्पाटितपट्टिवीक्षणे
संस्तम्भ्य वाचा वशिना मुमोच ताः ॥१५॥
श्रीशारदालब्धवरोनिदेशकया-
प्यष्टभिः स कृत्वा यमकैरलङ्कृताः ।
स्तुतीर्जिनानां शमदज्ञौपधी-
रयूयुघदुर्जरराजमन्त्रिणम् ॥ १६ ॥
सोमेशपत्तनगतः स्मरणानुभावा-
त्सोऽध्यक्षतागमितजीर्णकपर्दिराजम् ।
मिथ्यात्वतो भवगमी चिरमेप माभू-
रेवं प्रबोध्य विदधे श्रितजैनबिम्बम् ॥ १७ ॥
शिष्यार्थनाविहितमन्त्रनुतिप्रभावा-
द्रत्नाकरोप्यकृत मण्युपदां तरङ्गैः ।
स्थानेऽस्य तचदतिथेः पुरुषोत्तमस्य
गम्भीरताभिभवनाल्लुठतः पदाग्रे ॥१८॥
। अथच ।
वल्गद्वेतालमालाविदलनकुशलः सिद्धक्षोटीङ्गवृन्द-

पलाय्य तद्गच्छत मर्षयाम्यहं
सरङ्ककाणामपराधमेककम् ।
भ्रूक्षेपमात्रादपि कम्पितामरो-
ऽन्यथा पतिष्यथ मे रुषानले ॥ २७

जगुर्मुनीन्द्राः प्रभवन्ति दुर्मते
सर्वज्ञपुत्रेषु न ते विभीषिकाः ।
मृगेषु सिंहस्य यथा हि विक्रमः
स्फुरेत्तथा नो शरभार्भकेष्वपि ॥ २८ ॥

न योगिराजन्यकुदर्शनिव्रजैः
समानतां बिभ्रति सूनवोऽर्हतः ।
करैरपि ध्वान्तरिपोर्विलुप्यते
न तारकाणामुदितैः किमु प्रभा ॥ २९ ॥

प्रभुः किमद्यापि न नः श्रुतोजयी
गुरुर्भवदर्पतमोदिवाकरः ।
यमत्र विद्या निखिलाः समं श्रिताः
सरित्पतिं सिन्धुगणा इवाधुना ॥ ३० ॥

गतं गजेन्द्रस्य यथा न जम्बुके-

देवेन्द्रैःसह लोठयामि पदयोर्ब्रह्मेशनारायणान् ॥२२॥
भोभोदर्शनिनः समस्तिपटुता कस्यापि चेत्तन्मया
सार्द्धं वादरणं करोत्वभिमतं कृत्वा पणं सोऽधुना।
नोचेत्त्यक्तमदा मदीयमखिलाः सेवध्वमंह्रिद्वयं
दूरं यात पलाय्य वाऽपि सकलान्नोचेद्विलाम्येष वः२३

इति प्रतिज्ञां प्रवदन्मदात्तदा
जगत्त्रयेऽप्यप्रतिमल्लतां विदन् ॥
विप्रासितान्याखिलदर्शनिव्रजो
नैवांज्जयिन्यां स ससाह संयतान् ॥२४॥
श्रीधर्मघोषः प्रभुरन्यदाऽगमत्
स तत्र धात्र्यां विहरन्महर्षियुक् ।
अमुष्य शिष्यांश्च स वीक्ष्य वर्त्मनि
क्रुधाकुधीर्दष्टरदच्छदोऽवदत् ॥ २५ ॥
इहागताः किं नु पुरे सिताम्बरा
विहाय मूढा विपुलं धरातलम् ।
सुसूर्पुंगोधानुनिपादपाटकं
न वीक्षितश्चेद्दहं श्रुतोऽपि न ॥ २६ ॥

पलाय्य तद्गच्छत मर्षयाम्यहं
सरड्डककाणामपराधमेककम्।
भ्रूक्षेपमात्रादपि कम्पितामरो-
ऽन्यथा पतिष्यथ मे कृपानले॥ २७॥
जगुर्मुनीन्द्राः प्रभवन्ति दुर्मते
सर्वज्ञपुत्रेषु न ते विभीषिकाः।
मृगेषु सिंहस्य यथा हि विक्रमः
स्फुरेत्तथा नो शरभार्भकेष्वपि॥ २८॥
न योगिराजन्यकुदर्शनिव्रजैः
समानतां बिभ्रति सूनवोऽर्हतः।
करैरपि ध्वान्तरिपोर्विलुप्यते
न तारकाणामुदितैः किमु प्रभा॥ २९॥
प्रभुः किमद्यापि न नः श्रुतोजयी
गुरुर्भवदर्पतमोदिवाकरः।
यमेव विद्या निखिलाः समं श्रिताः
सरित्पतिं सिन्धुगणा इवाधुना॥ ३०॥
गतं गजेन्द्रस्य यथा न जम्बुकै-

नवा मृगैः शौर्यविजृम्भितं हरेः ।
नभःप्लुतिं नो मशकैर्गरुत्मतो
रवेर्न खद्योतकैर्हितां भरम् ॥ ३१ ॥
नगैर्न गाङ्गेयगिरेर्यथोच्चतां
जलाशयैर्नो जलधेरगाधताम् ।
द्रुमैः प्रभावं न च कल्पशाखिनो
न दुर्गतैः श्रीस्फुरितं च चक्रिणः ॥३२॥
यथा न भूतैर्ललितं सुरेशितु-
र्न तीर्थिकैस्तीर्थकृतोऽर्थदेशनाम् ।
समग्रविद्याविदुरैर्न नो गुरो-
स्तथाऽनुकर्तुं चरितं प्रगल्भ्यते ॥ ३३ ॥
ततो मुधा गर्जसि गर्वपर्वतो
मन्यामहे त्वां न तृणाय दुर्मते ।
अस्मद्गुरोर्मन्त्रसमीरणोद्धुतो
न तूलकल्पः स्थिरतां प्रधास्यसि ॥३४॥
मृगस्य सिंहस्य मगस्य भानुमा-
नसिर्मृणालस्य तृणस्य चा ऽनलः ।

अहेर्गरुत्मानिव लीलयाऽप्यलं
तवापहर्तुं मदजीवितं गुरुः ३५ ॥
निशम्य योगीति रुषा स लब्धा
जान्वायतश्मश्रुलदास्यभीष्मम् ।
विधाय रूपं विकृतं जिघत्सु-
रिवाभ्यधावच्चलयन् भुवं तान् ॥३६॥
मुमुक्षवस्तद्रदपातसूचिनीं
कफोणिमुद्भूर्य पलाय्य च द्रुतम् ।
सकम्पगात्रास्तरलेक्षणा भया-
द्गुरुं वसत्यां शरणं प्रपेदिरे ॥ ३७ ॥
मा भैष्ट मा भैष्ट कुतो नु वो भयं
मयि प्रभौ त्रातरि हे विनेयकाः ।
इतीरिता श्रीगुरुणाथ संभ्रमा-
दाश्वस्य वृत्तं मुनयोऽपि तज्जगुः ॥३८॥
यावत्तदाकर्ण्य करोति रोषतो
भ्रुवं ललाटप्रणयोद्धुतां गुरुः ।
तावत्प्रदोषे विचकार दूरगो-

निजगुरुमवदन् पाहिपाहीति शिष्याः॥४१॥
त्रातायं त्रोसि विश्व-
प्रकटमहिमभृत्रैष्ट मा भैष्ट मा भो
आश्वास्यैवं विनेयान्
गुरुरपि विगतक्षोभशङ्कः सदापि ।
यावद्ध्यानावलम्बी जपति
जयकरं सिद्धमन्त्रं स तावत्
सर्प्पाद्याः क्वापि जग्मुः
प्रमुदितमनसः साधवश्चाप्यभूवन् ॥४२॥
योगी सोप्युग्रबन्धै-
रविपयिविपर्यैर्हा म्रियेरे म्रियेरे
शिप्या यद्याखिलाङ्गः
कुरुतकुरुत भोः काम्बनाऽऽशूपचारान् ।
आस्तावद् यत्नसिद्धा
अपिहि विफलतां भेजिरे चेटकाद्याः
सर्वं मन्त्राश्च दैवं
धिगहह किमभूर्द्दीरियं मे ऽधुनाऽधैः ॥ ४३॥

क्रन्दान्नित्युग्रकष्टः
सकलपुरजनैर्दृश्यमानो विमानो
धावद्भिर्व्याकुलैः स्वै-
र्निखिलपरिजनैश्चापि हाहारवाढ्यैः ।
आकृष्टो जैनमन्त्रैः
स्मृतिमपि गमितैश्चेटकाद्यैरशक्य-
स्त्रातुं व्योम्ना समागा
द्गुरुपदकमलोपान्तमानम्रमौलिः ॥ ४४ ॥
उवाच योगी भगवन् दयानिधे
ऽपराधमेकं मम मर्षयाधुना ।
विमुञ्च मामेष पतामि पादयो-
र्नवो विरुद्धं विदधे ह्यतः परम् ॥४५॥
जगुर्जनाश्चापि न धर्तुमर्हति
प्रभो प्रकोपं प्रणते दयास्पदे ।
व्यधादथ स्वक्रमरेणुना गुरुः
शमीं स्वभावस्थमिमं लसद्दयः ॥ ४६ ॥
सं शङ्कर: सर्वजनेष्टकर्त्ता

ब्रह्मा त्वमेवाखिलब्रह्मनिष्ठः।
त्वमेव सत्यं पुरुषोत्तमोऽसि
त्वमेव बुद्धः सकलार्थवेदिन् ॥ ४७ ॥
अबुद्धतत्त्वस्य मुधाऽभिमानिनो
ममासि बुद्धः सुचिराज्जगद्गुरुः।
त्वदीयपादाब्जरजोऽणुनाऽपि चे-
त्तुलां लभे तर्हि भजे कृतार्थताम् ॥४८॥
समग्रविद्याविभवात्मकस्य ते
पुरोऽणवत्स्वेप सुसिद्धिभागपि।
विभर्ति यस्माल्लघिमानमुच्चकैः
पुरः सुमेरोर्निखिलोऽपि भूधरः॥४९॥
इति स्वनिन्दामुखरः सविस्मयः
सुभक्तिभाक् सर्वजनस्य पश्यतः।
स्तुवन्मुदाऽऽनम्य गुरुं सहानुगै-
र्जगाम विद्वान् स्वपदं स योगिराट्॥५०॥
अहो जयत्याऽऽर्हतशासनं प्रभु-
र्गुरुः स यस्येदृशशक्तिमानयम्।

ज्ञानज्वरच्छेदमहौषधीन ॥ ५५ ॥

यः स्वर्गमापत्तुरगेषुविश्व

मितेऽ१३५७ब्दके विक्रमतः क्षितीन्द्रात् ।

श्रीधर्मघोषः कृतपुण्यपोषः

स रातु सङ्घाय विभुः सुखानि ॥ ५६ ॥

तदीयपट्टाम्बरभासनोद्यतः

सोमप्रभः सूरिवरो ४८ बभूव सः ।

यो दीयमानां गुरुणाऽपि न ग्रही-

च्चारित्रशुध्यै किल मन्त्रपुस्तिकाम्॥५७॥

मोदन्ते कृपणमतयः क्लेशभाजो धनाढ्यैः

ालैर्वादिद्विपमदहरैश्चाप्यधीतैः कियद्भिः ।

ालाभिर्वा लघिमवशिताकर्षमुख्यर्द्धिभिर्ये

वैं साम्यामृतरससुजस्ते ऽनुकम्प्या हि तस्या॥५८॥

स्वान् सच्चरणश्रिया विशदया विश्वोत्तरप्रोल्लस-

ातुर्वैंधरमाविलासनिलयः श्रीचित्रकूटाचले ।

लाऽऽशु द्विजराजमण्डलमसौ छत्रप्रभं गोभरैः

र्दर्पमजीजनज्जिनमतानन्तप्रकाशोदयम् ॥५९॥

भक्तेष्वपि श्रावकपुङ्गवेषु
ममत्वमुक्तेवलसंयमार्थी ।
शुद्धाम्बलाभाम्बुविराधनाभ्यां
सोऽमूमुचत् स्वैर्मरुकुङ्कुणेर्याम् ॥ ६४ ॥

यतिजीतकल्पयत्रा-
खिलादिजैनेन्द्रसंस्तुतिप्रमुखा ।
विपुलमतेस्तस्य कृति-
र्हरते हृदयानि विबुधानाम् ॥ ६५ ॥

दिग्विश्ववर्षे १३१० जननं कृपाणि-
विश्वे १३२१ व्रतं प्राप्य रदत्रिचन्द्रे १३३२।
पदप्रतिष्ठां च गुरुर्जगाम
त्रिसप्तविश्वे १३७३ च स देवधाम ॥६६॥

ददात्वसौ मञ्जुलमङ्गलालीं
जगत्पवित्रीकरणाभिधानः ।
श्रुतासु यद्धर्म्यकथास्वपीह
भवेत्सतां साम्यरसानुभूतिः ॥ ६७ ॥

चत्वारस्तस्य गुरोः

शिलाः स्थालेः पदं न सक्तावितु ।
अगमन् [illegible]-
[illegible] नु [illegible] ॥ ५८ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥५९॥
[illegible] ।
[illegible] ॥६०॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ६१ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]

स बाणबाणत्रिकुवर्षे १३५५ माघे
जातः पदाभ्यामनुकूलखेटैः ।
नन्दाङ्गविश्वे १३६९ व्रतमाप्य भेजे
चन्द्राश्वविश्वे१३७३ऽपि पदप्रतिष्ठाम्॥७३॥
सूरीन्द्रसोमप्रभपट्टभास्करो
यालोप्यसौ प्राप्तपदप्रभोदयः ।
क्षमाभृतां मौलिनिघृष्टपादभृत्
विदिद्युते स्फारयशाः प्रतापवान् ॥ ७४ ॥
अयं निजैः सूरिगुणैरनुत्तरैः
सूरिर्न कैरप्युपमामशिश्रियत ।
येनोपमीयेत सरोऽम्बुराशिना
न चाम्बुराशिः सरसाम्बुऋद्धिभिः॥७५॥
अल्पायुष्प्रात्तसूरित्रितयस्यैकोप्यसावपाद्गच्छम् ।
रक्षयत्येकोऽपि वनं सिंहो न तु लक्षशोऽपि मृगाः॥७६
न कैर्गजः सङ्घपतिः प्रशस्यते
स जङ्घरालाव्यवहारिमण्डनः ।
यष्टङ्कमार्द्धायुतयामल २५००० व्यया-

दचीकरच्चत्पदमद्भुतोत्सवैः ॥ ७७ ॥
क्षोणीभूषणजङ्घरालनगरालङ्कारवीरालये
प्राप्ताचार्यपदस्य तस्य सुमहोभाग्यस्य दृष्ट्याप्यहो ।
भूतप्रेतकशाकिनीच्छलरिपूच्चाटस्फुरत्कार्मणा-
द्युत्थोपद्रवमण्डलानि निखिलान्याशु प्रणेशुर्नृणाम् ॥७८
नो दुष्टाः पशवः स्वभावरिपवः प्रायोमुमुषुर्नो खला-
स्तस्योत्कृष्टयशःप्रतापसुगुणा व्यापुश्च सर्वा दिशः ।
तच्चाभिर्जितका इवापरमहासूरीश्वराणां च ते
दूरं क्वापि पलायिता मुमुधिरे कैर्भिषधा नो पुनः॥७९॥
यद्वत्कीपरितर्ककर्कशमतिप्रोत्सर्पिदर्पोत्कर-
स्फूर्जद्दुर्दमवादिसंमदगदापस्मारविस्मारके ।
एतस्मिन्नवति प्रभौ जिनमतं तद्द्वेषिणः क्वाप्यगु-
र्दिग्भ्रौत्माक्ष्मातिप्रभावकभयः कष्टं जिजीषुः परम्॥८०॥
विश्वव्यापिनि तस्य विश्रुतयशःपद्माकरे, गर्वतः
कण्ठाद्धृत्यनदम्बुशीकरतुलामन्दोद्भवान्यगम् ।
नीराम्भोजनि तावदम्भानन्दं श्वेताश्वकाशादलं
सूर्याचन्द्रमसौ भगान्तुलनादौस्यामभागेहला॥८१॥

तस्याम्बिलश्वेतपटाधिपस्य
शक्नोति कः श्वेतपटान् प्रमातुम् ।
एयो यशःश्वेतपटो यदस्य
दिगङ्गनाङ्गाऽऽवरणं विपश्चे ॥ ८२ ॥

किं बहुना ।

ध्वस्ता यादिमदा हृतः कलिमलो मिथ्यात्वमुग्रं तम-
श्छिन्नं मण्डलमण्डलप्रसृमरं प्राप्तं नृपेभ्योऽर्चनम् ।
यस्तूना शासनभा युगोत्तमगुणैराऽऽप्ता तुला गौतमी-
स्तुपलब्धिगुणप्रभावचरितैः सूरिः समोऽन्योऽस्य न ८३
बृहत्क्षेत्रसमाससप्ततिशतस्थानादिशास्त्रैर्नवैः
पात्रैराऽऽगमवारिधेरतिगुरोः पूर्णैः स्वधीगाहितात् ।
उद्धृत्यार्थसुधारसान् सुमनसः संसारतापापहान्
सोऽपीप्यत् पुरुषोत्तमः स्वतिशयप्रीतिश्रिया संश्रितः ८४
शिष्यांस्त्रीन् समतास्थपत्तिजपदे प्राज्ञान् स तेष्वादिमः
ख्यातः श्रीगुरुचन्द्रशेखर इति त्रैवैद्यवारां निधिः ।
त्रैर्णोनोद किल चन्द्रशेखरमहो नाम्नाऽपि पारपर्दतं
यो ऽसौढा भुवने स्वकीर्तिपटलैर्निर्माय शौक्ल्याद्व-
यम् ॥ ८५ ॥

अभिमन्त्रितरजसा ऽपि हि
गृहहरिकादुर्द्धरश्च मृगराजः ।
दूरं नेशुर्यस्मात्
सपरिकारान्महिमवारिनिधेः ॥ ८६ ॥

न क्षीरं गोक्षीरं न मधु मधुरं किं तु विधुरं
मनः साक्षाद्द्राक्षा न हरति सुधा साऽपि हि मुधा ।
न सान्द्रा वा चान्द्रा न च मरुचयः साधुशुचयः
श्रुतार्थेयद्वाणी भवरिपुकृपाणी नवरसा ॥ ८७ ॥

वासिकभोज्यकथानकशत्रुञ्जयरैवतस्तुतिप्रमुखा ।
चित्राकृतिर्यदीया फणिकुलमोदप्रदा जयति ॥ ८८ ॥

अग्न्यश्वपक्षीन्दुमिताब्दजातः १३७३
शरेभविश्वे १३८५ यमितामवाप्य ।
द्विनन्दविश्वे १३९२ च पदप्रतिष्ठां
त्रिदोर्मनुव्या १४२३ ऽगम च यः सुरौकः ॥ ८९ ॥

शिष्याध्यापनकौशलं निपुणता सा सार्वदैव गिरां
माधुर्यं प्रशमादयो जनहितं चारित्रपरस्फुरत्।
विश्वान्यायदरेदनानिपुणता जैनं यशो विश्वनि-

यस्याभूत् सदृशो गुणैर्न स गुरुः सङ्घाय देयात्सुखम्९०

श्रीसोमतिलकसूरि-
स्तस्य गुरुस्तदनुचैकवर्षेण ।
जिनभुवने १४२४ स्वर्गमित-
स्तनोतु सङ्घाय कल्याणम् ॥ ९१ ॥

तस्य स्वर्गतिसमये
सुरकृतखोद्योतनादिमहिमानम् ।
वीक्ष्य जनाः प्रोचु-
रहो विमानमागाद्गुरोस्य ॥ ९२ ॥

पात्रावतीर्णदेवी
जगौ सुरेभ्यः श्रुतं मया मेरौ ।
सौधर्मेन्द्रसमाना
जज्ञुरिमे श्रीतपाचार्याः ॥ ९३ ॥

शिष्यो द्वितीयस्त्वभवत्तदीयः
श्रीमान् जयानन्दगुरुः स योऽभूत्
कलिद्विपःक्लृप्तजयाद्विधाया-
नन्दं सतां सार्थकनामधेयः ॥ ९४

जातोऽन्तरिक्षद्विपविश्ववत्सरे १३८०
   द्विनन्दवह्नीन्दुषु१३९२ यो ऽभवद्व्रती ।
लेहाभिषेधप्रवणे ऽग्रजन्मनि
   प्रबोधिते देवतया प्रभावकः ॥ १५ ॥
पदं श्रितः सोचारसूरिरष्टदो-
   मनुष्य१४२०मेयातिशयश्रियां निधिः ।
चकार रम्यं शकटालजन्मनो
   वृत्तं गमी यो कुसुमाब्धिगोषु१४४१यः॥१६॥
यद्देशनाशैवलिनीनिलीनाः
   प्रौज्झन् द्विजौघा अपि कल्मषपङ्कम् ।
तदेकलीना जगच्चित्तमीना-
   स्तया परं यद्धकगूचिमीनिम् ॥ १७ ॥
यद्दीर्घविद्याविभवादकीर्तिं
   शेषंग सर्वं प्रतिभाति विष्टपम् ।
दधाति यद्दुर्विचना शिखि पुरो
   महेन्द्रसूरेः सनगमपं जगत् ॥ १८ ॥
युगोत्तमाभो जगदुत्तमे गुणै-

यौं भारतीभारतसंयमश्रियोः।
आधारभूतः समभूत् प्रभावभू-
स्तनोतु सङ्घस्य स सातसन्ततिम् ॥९९॥
श्रीदेवसुन्दरसुगोत्तमसूरिराजाः ५०
शिष्या जगत्त्रयदृशो जयिनस्तृतीयाः ।
यैर्भास्वरैः स गणराट् पुरुषोत्तमोऽपि
भूलेशतामभृत सोमलसामसूरिः ॥ १००॥
पञ्चवाग्निविधुवत्सर १३९६ जाताः
प्राव्रजन् जलधिखाब्धिमहीषु १४००।
ये महेश्वरपुरे नखरत्ने १४२०
पत्तने च पदसम्पदमापुः ॥ १ ॥
येषां जगद्विस्मयमोदकारिणं
गजर्षिकृद्वो विदधे पदोत्सवम् ।
सौवर्णिकः सङ्घपतिर्नृपप्रभः
सिंहोऽर्हतो ज्ञानमहं नु वासवः ॥ २ ॥
अथ तेषामवदातैतिह्यप्रकटनं किञ्चित्क्रमात् ॥
बाल्ये ऽपि येषां किलमक्षिकाजुषां

सुलक्षणैः लक्षणवेदिनः पदौ ।
समीक्ष्य केचिद्विबुधा जगुः परां
चिरं भवित्रीं महनीयतामुवः ॥ ३ ॥

कोटीनाराह्वपुरे गणभृच्छ्रीसोमतिलकसूरिणाम् ।
गणभारोद्धरणपटुं पात्रं जिज्ञासमानानाम् ॥ ४ ॥

सुध्यानलीनमनसां
विशदगुणैर्भाविनो युगवराभाः ।
क्षुल्लत्वे ऽपि च कथिता
येऽम्बिकयानन्तभाग्ययुजः ॥ ५ ॥
॥ युग्मम् ॥

अभूत् त्रिशत्या वरयोगिनां श्रुतोऽ
न्यदोदयीपाभिधयोगिनायकः ।
कृतस्थितिः पत्तनगुङ्डीसर-
स्यनेकमन्त्रादिसमृद्धिमन्दिरम् ॥ ६ ॥

हरन् गरान् स्थावरजङ्गमानयं
जलानलव्यालहरीममीहरः ।
अनागतातीतविदद्भुतारपदं

नृपेभ्यमन्त्र्याद्यखिलप्रजार्चितः ॥७॥
निरीक्ष्य दूरादपि यानरियूतो
मुदाशु दण्डव्रतकृत् सहानुगैः ।
अवन्दत व्यञ्जितभक्तिडम्बरः
प्रजासमक्षं यदुयात्सुवनगुरून् ॥ ८ ॥
सङ्घाधिपनरियाद्यैः
पृष्टो नमनादिहेतुमाख्यच्च ।
गुररादिदेश दिव्य-
ज्ञानर्द्धिः कणयरीपामाम् ॥ ९ ॥
पद्माख्यदण्डपरिकर-
चिह्नैरुपलक्ष्यसूरयो वन्द्याः ।
भवता युगप्रधानाः
शिवदा इत्यादि तद्वचनमम् ॥१०॥
धाराभिधश्रावकपुङ्गवेन
एकोपवासैर्वशितः सुपर्वा ।
प्रपृच्छय सीमन्धरसार्वमाख्यत्
त्रिभिर्भवैर्मुक्तिपदं हि येषाम् ॥ ११ ॥

सारङ्गमन्त्री वटपद्रवासभाक्
द्विपन् जिनोक्तीरपि पूर्वजक्रमात् ।
निबुध्य देवस्य गिरा युगोत्तमा-
नभिग्रहात् सिद्धपुरे ऽभिगम्ययान् ॥१२॥
वेदादिशास्त्रैः कृतनैकनोदनः
समस्तयैर्यद्वचनामृतैर्मुदा ।
विधूय मिथ्यात्वगरं नतिस्तुतीः
सृजन् प्रबुद्धो जिनधर्ममग्रहीत् ॥१३॥
महाधनः श्राद्धवरः प्रभावकः
*सुदर्शनाणुव्रतभृत्सुशास्त्रवित् ।
दिने चतुष्पात्सुकृद्धमयोजन-
व्रतोऽस्ति नानाद्भुतपुण्यकर्मठः ॥ १४ ॥
गुणर्द्धिसंवादिमुपर्वभाषिने-
र्यानि तेष्वेव युगप्रधाननाम् ।
निश्चित्य युक्तं गुरुधीनिवेदनं-
शिवाय विज्ञैरधुना प्रकल्पते ॥ १५ ॥

---

* सद्दर्शनस्थैर्यभृतो जगति वीक्ष्यानित्यासि पाठः ।

देशानां खलु सुन्दरो गुरुरिमामारधाय नव्यां तनूं
दृष्ट्वा शासनमर्दितं कुकलिना तच्चिन्तकेन्द्रार्थितः।
अर्हद्भक्ततयात्र तत्सुखयितुं गच्छे ऽवतीर्णस्तपा
संज्ञे तत्किल देवसुन्दरगुरुख्याह्वापि तेष्वित्यसौ ॥१६॥

विद्याभरो ऽसंख्यमुनीन्द्रवृन्दै-
निपीयमानोऽपि हि वर्द्धमानः।
कथं तुलां यातु पयोधिनैषां
निःशेषमेकोऽपि पपौ मुनिर्यम् ॥ १७ ॥

तेषां श्रीपदपद्मपाथोधिरूर्म्युल्लासितशीकरान्।
पिबन्ति गुरुशुक्लास्तवकिल्लैतेऽपि पण्डिताः ॥१८॥

सर्वतः प्रसरमाशु यशांसि
क्षीरनीरनिधयन्ति यमिनाम्।
तानि तत्र परसूरिततीनां
शीकरावलिरिवाथ विभान्ति ॥ १९ ॥

तेषां परेषामथ सूरिराजां
चिकीर्षिता विश्वकृता यशांसि।
उन्मानवीजानि विचिक्रिरे प्राक्

पूर्णेन्दुबिम्बं किल तारकाश्च ॥ २० ॥
उत्कल्लोलैर्द्विरदरदनच्छेदकुन्दावदातैः
शुक्लाद्वैतं त्रिजगति गमिते तैर्यशोभिः प्रभूयं ।
अन्येषां चेद्धरिवृतति तदा तल्लवानेव लभ्याः
सत्ता यस्माद्विरमति सरितां सिन्धुना सङ्गतानाम्॥२१॥

को वेदयिष्यत्तुलना मतीतान्
श्रीगौतमादीन् गणिनो व्यतीतान् ।
युगोत्तमास्ते यदि नामविष्यन्
निदर्शयन्तः स्वगुणश्रिया तान् ॥ २२ ॥
वीरेण ये शासनधारका महा-
चार्याः स्वनिर्वाणपदादनूदिताः ।
एते ऽप्यगम्याः खलु ते गुणोच्चयै-
राशैतदीयैव शिवाय तत्कृता ॥ २३ ॥
नालं यस्या हि नेता
दृगगिरिमलः कर्णिकाचन्चयन्धु-
मांचद्दिगृदन्तिदन्ता-
दलतातिरतुल्या पूर्णचन्द्रश्च कोशः ।

ज्योत्स्नापूरः परागः
सितकरकिरणाः केसरालीव भाति
स्फीतं तत्तद्यशोऽब्जं
त्रिभुवनसरसि व्योमभृङ्गानुषङ्गि ॥ २४ ॥
न विद्यया नैव तपोभिरग्रिमै-
र्नवा महिम्ना न च भाग्यसम्पदा ।
गुणर्द्धिभिर्वाप्यधिकः समोऽथवा
न कोऽपि तेषामधुनेह वीक्ष्यते ॥ २५ ॥
तदीयपट्टे गुरवो जयन्ति ये
ये चापुरिन्द्रातिथितां विधेर्वशात् ।
तन्नामसङ्कीर्त्तनपुण्यवारिभि-
र्गिरं पवित्रां विदधे ऽधुना मुदा ॥ २६ ॥
श्रीज्ञानसागरगुरुप्रभवो ५१ बभूवु-
राद्या यदीक्षकबुधा इति चिन्तयन्ति ।
मुक्तोऽपि गौतमगुरुः समवातरत्त्वं
वीक्ष्यान्वयं सुगतवत्किलदुःस्थमेषः ॥२७॥
अन्तः साम्यसुधाहृदप्रसृमराः किं प्रोच्चवीचीचया

हेलापीतजिनागमाम्बुधिसुतः प्रोद्गारमालाः किमु।
किं वा वक्त्रसुधाद्युतेर्द्युतिभराः पीयूषदिग्धाः सता-
मेवं स्मोदयते विकल्पनिकरो यद्देशनागीर्भरो॥२८॥

संमील्याखिलसाम्यकाम्यकणकान्
विश्वस्य किं योगिनां
सारान् कांश्चन् वा निचित्य जगतां
पीयूषवीचीकणान्।
सर्वद्वीपसुधांशुमण्डलमिलव
सौम्यत्वलक्ष्मीलवान्
किं वादाय विनिर्मिते यमिति यन्-
मूर्त्तिर्बुधैस्तर्किता ॥ २९ ॥

शरणं समसूरिसम्पदां हरणं
कल्मषसंहतेस्सताम्।
धरणं खलु निर्वृतिश्रियां
न मुदे कस्य यदीयदर्शनम् ॥ ३० ॥

असमा जगति श्रुतश्रियो
न पथे संयमशुद्धता गिराम्।

समतीतनुल्या च शोम्यते-
स्तभवन्ते जगदुत्तम गुणैः ॥ ३१ ॥

किं मूर्ति नयमः श्रितो स्मरपतिः किमन्ततस्यश्रियां
कोशाः किं गुणसम्पदामिति मुधा चन्द्रपुतां किं निधिः।
जीवातुः कलिविदिपा प्रतिहतः श्रीजैनधर्मस्य किं
दुर्गः किं भवभीतजन्तुनिवहस्येत्यूहितास्ते बुधैः॥३२॥

न ग्रामे न पुरे तनौ न न मुनौ तेषां मनो बन्धभाक्
शय्यासनपानकादिनितरां तैः शुद्धमेवाहृतम् ।
धातुर्यैरपरमाग्रधारि भुवनोत्कृष्टा न चैतन्मदः
तत्त्वं तेन यदाम्यहो जिनमतस्याऽनूपमास्ते ऽभवन्३३

धन्यो धनः सङ्घपतिः पदोत्सवान्
श्रीस्तम्भतीर्थे विविधाद्भुतप्रथम् ।
तेषां महोस्तम्भनकेशपार्श्व-
पार्श्वे महाराजबलाद्यचीकरत् ॥ ३४ ॥

ते लेभिरे जन्ममनुप्रमाऽब्दशतेषु
यातेष्वधिकेषु बाणैः१४०५ हयेन्दुभिः १४१७
संयममिन्दुवेदैः १४४१ पदं

खतर्कैस्त्रिदिवं १४६० च तुर्यम् ॥ ३५ ॥

स्वमायुरन्ते स्वयमाकलय्य ते
  मिपिध्यभक्तं बहुसङ्घसाक्षिकम् ।
संवर्मितां साम्यसुधारसोर्मिभि-
  र्योगिमुद्रां विशदां दधुस्तदा ॥ ३६ ॥

यच्छ्वासकासौ च कफान्वितौ द्रुतं
व्यनेशतां कोटिगयोगविद्रुतौ ।
तेषां हि गम्या तदनुत्तरागतिः
संवादमात्रं त्रिदशोत्त्यः पुनः ॥ ३७ ॥

ताश्चेमाः ।

खरतरपक्षश्राद्धो
  मन्त्रिवरो गोवलः सकलरात्रिम् ।
अनदानसिद्धौ भक्त्या
  गुरुकर्पूरादिभोगकरः ॥ ३८ ॥

ईषन्निद्रामाप्या-
  पश्यत्स्वप्ने सुदिव्यरूपधरान् ।
तानिति वदतस्तुर्ये

पश्चेभ्यः शासनमविनयाः ॥ ३९ ॥

॥ युग्मम् ॥

श्रीगुणरत्नगुरून् ये
स्वप्ने रत्नराजरूपिणो दृष्टाः ।
शिष्याशिष्टविशेषा-
दुपलम्भं लम्भयामासुः ॥ ४० ॥
नैमित्तिको ऽपि धीरो
पञ्चचतुर्वत्सरिन्द्रसमविभवात् ।
तदनुपरगतिलाभाद्
युगोत्तमांस्तान् विनिश्चिनुमः ॥ ४१ ॥
तेषां निष्णातैर्भुवमुत्तमैर्गुणैः
सताग्रपूर्णानि मनोरथाहो तथा
यथात्र केषामपि तेषु ते ऽधुनाऽ
वकाश मायात्यणुरूपिणोऽपि न ॥ ४२ ॥
तेषां गुणानामचिरस्य चायुषः
प्रमोदखेदाश्रुभरः स्मृतेर्मम ।
यः स्यात्समं सैषनिदानभेदतः.

कार्ये भिदैकान्तमतं निरस्यति ॥ ४३

विधेर्जराविक्लवताखलायितं
कलेर्मुवोभाग्यविपर्ययोऽथवा ।
पूतीवुभूषा त्रिदिवस्य वाभज-
त्रिदानतामत्र चिरं तदस्थितौ ॥ ४४

श्रीसोमसुन्दरगुरुप्रमुखात्तदीयं
त्रैवेद्यसागरमगाधमिहावगाह्य ।
प्राप्योत्तरार्थमणिराशिमनर्घ्यलक्ष्मी-
लीलापदं प्रदधते पुरुषोत्तमत्वम् ॥ ४५ ॥

न स्थैर्यं सुमनः पथे प्रविदधच्चैवापि वर्णोज्ज्वलः
प्रोच्चश्चापलउल्लसज्जडतया यो निम्नगोल्लासकृत् ।
यद्गर्जत्यपि मादृशो जलदवत्सोच्चैः पदं संश्रितः
तत्त्रैवेद्यमहाब्धिशीकरकणादानस्य तज्जृम्भितम्॥४

सारस्वते प्रवाहे
तेषां शोषंगते ऽधुना कालात् ।
दीप्यैरुपक्रियन्ते
विद्याम्भः कूपकैष्टीका: ॥ ४७ ॥

चश्चज्ज्ञानादिसम्पत्पदवीं भजन्ते ॥५२॥

मेदपाटपतिलक्षभूमि-
भृद्दत्यदेवकुलपाटके पुरे ।
मेघवीसलसकेह्लहेमसञ्ज्ञी-
मनिम्बकटुकाद्युपासकैः ॥ ५३ ॥
श्रीतपागुरुगुरुत्वबुद्धिभिः
कारितं तदुपदेशसंश्रुतैः ।
तैः प्रतिष्ठितमयाऽऽदिमार्हतो
मन्दिरं हरनगोपमं श्रिया ॥ ५४ ॥
॥ युग्मम् ॥

कान्ता या गणिसंपदो गणभृतस्तत्पूर्वजस्या ऽमयं
स्तस्मिन् सिद्धिमिते सतीव्रतजुषो या नो कमप्यस्पृशन्
ता योगातिजरा बलाज्जगृहिरे तैः कीर्त्तिकन्याश्चतद्
संयोगे जनितास्तयापि चरितं तेषामहो श्लाघ्यते५५
किंचिच्छान्तमपि प्रमाणपठनैर्जाड्यं पुराद्यादिनां
भैषज्यैरिव लब्धलब्धविपक्षवादे पुनः प्रास्फुरत् ।
नव्यास्त्वेष्विव तेषु दुर्द्धरतरस्याद्वादगर्जारवं

वर्षत्स्वासमहोन्नतिष्वनुपमोपन्यासपूरामृतम् ॥५६॥
पीत्वा विनाशिताम्भोधिं पीताब्धिं कः प्रशंसति ।
पीतस्याब्धेर्न यस्याऽस्थादुदरे बिन्दुरप्यहो ॥ ५७ ॥
चन्द्रशेखरसूरीणां ज्ञानाब्धिस्तैस्त्वशेषतः ।
पीत्वा हृदि धृतः सर्वः स्वादुर्दत्तो ऽप्यवर्द्धत ॥५८॥
॥ युग्मम् ॥
स्त्रीपुंसाद्याकृतिभिरुदिते बाह्यरूपैरविद्या-
शक्त्या भातैस्तदपगमतश्चिन्मयैकात्मलीनम् ।
सत्तामात्रं न यदुपगतं सत्त्वतोऽस्मिन् विवर्त्ते
चित्रं तेषां तदपि विषयग्रामयत्नं कथं स्यात् ॥५९॥
साम्यारामे स्थिरतरलयात्सर्वदोन्मीलदेका-
नन्दास्वादेऽपसृतसकलोपाधिजन्याकुलत्वे ।
शान्त्याश्लेषप्रणयिनि यदात्मन्युदेतीह सौख्यं
रम्भाभोगोद्भवमिव हरिस्तत्तएवान्वभूवन् ॥ ६० ॥
मूलग्रन्थचतुर्दिक्षुशासनौकार्यदीपिकाः ।
दीपिका इव राजन्ते तत्प्रणीताऽवचूर्णयः ॥६१॥
तत्कृतिवेला जल्पति पीतत्रैवेद्यवार्द्धिगाम्भीर्यम् ।

मृगुपुरघोघातीर्थस्तोत्रमुखा विहितचित्तमुखा॥६२॥

ते सत्पदोन्नतिभृतः सुगभीरघोषाः
निर्वापिताखिलजनाऽघनिदाघतापाः।
प्राप्ता घनागमरमाममृतं ददाना
घोस्या भवन्तु भुवि मङ्गलवल्लिपुष्पैः॥६३॥

सूरीश्वराः श्रीकुलमण्डनाह्वा-
स्तेषां विनेया अभवन् द्वितीयाः।
भाग्यं यदीयं पुनरद्वितीयं
ख्यातं यशश्च त्रितयेऽपि लोके॥ ६४ ॥

संविच्चिरेव सततं हृदि वावसीति
नो ऽसंवृतिस्तु लभते ऽपि पदप्रवेशम्।
क्रुद्धेति साऽऽप्य परवादिततीर्विरुद्धा-
स्तेषां जघान किल जल्पजकेलिशर्म॥६५॥

तदीयचातुर्यरमावलोककैः
सम्भाव्यते ऽपीन्द्रगुरोः स्म मूर्खिमा।
शोश्रीयते गोष्पदतां यतः सरो
महाम्बुराशेः पुरतो ऽपि मानसम्॥ ६६ ॥

उभावेतौ गुरू यातौ नेत्रेतु चरणश्रियः ।
स्खलल्लेपा ततः सम्प्रत्यतिचारैः समेष्वपि ॥७३॥

तेषां च सूरिगुणरत्नसमन्वितानां
श्रीस्तम्भतीर्थनगरालिगसद्दसलाम् ।
सौवर्णिको लषमसिंह इति प्रसिद्ध-
श्चक्रे पदोत्सवततीर्वरसङ्घनेता ॥ ७४ ॥

गुरूत्तमाः श्रीकुलमण्डनास्ते
प्रख्याततेजः प्रचयप्रभावाः ।
जगत्पवित्रीकरणाभिधाना-
स्तन्वन्तु मङ्गल्यसुखानि सङ्घे ॥ ७५ ॥

देवसुन्दरगुरुक्रमपद्मोपास्ति-
विस्तृतसमस्तगुणा ये ।
तद्विनेयवृषभा विजयन्ते
कीर्त्तयामि ततकीर्त्तिततींस्तान् ॥७६॥

आद्या जयन्ति गुणरत्नमुनीन्द्रचन्द्राः
सूरीश्वराः सुगुणरत्नविभूषणैर्यैः ।
सा काप्यवापि सुभगत्वरमा यया तान्

तदाततत्कणाः शिष्याः यद्वशीकुर्वते जगत् ॥८२॥
सर्वव्याकरणावदातहृदयाः साहित्यसत्यार्णवो
गम्भीरागमदुग्धसिन्धुलहरीपानैकपीताध्वयः ।
ज्यायोज्योतिषनिस्तुषाः प्रदधतस्तर्केषु चाचार्यकं
वादे तेऽत्र जयन्त्यशेषविदुषां त्रैवैद्यदर्पोन्मलान्॥८३॥
उत्कल्लोलं दिशि दिशि बुधाः कर्णपात्रैः पिबन्तः
स्फीतं गीतं सुकृतिततिभिस्तद्यशःक्षीरपूरम् ।
तेषां शुद्धां चरणकमलां बिभ्रतां श्रीगुरूणां
सृष्टया स्रष्टा जगदुपकृतं मन्वते सांप्रतं वै ॥८४॥
परमेष्ठिमन्त्रतत्त्वाम्नायस्मरणेन दैवतादेशैः ।
पारत्रिकैहिकींस्ते प्रायो जानन्ति कार्यगतीः॥८५॥

स्वदर्शने वा परदर्शनेषु वा
ग्रन्थः न विद्यासु चतुर्दशस्वऽपि ।
समीक्ष्यते नैव सुदुर्गमोऽप्यहो
यत्र प्रगल्भा न तदीयशेमुषी ॥८६॥
या ज्ञानाद्युद्यमप्रौढिर्या च नित्याऽप्रमादिता ।
या चैषा स्मरणाशक्तिः साऽन्यत्र श्रूयते ऽपि न।८७।

चक्रुष्टीकाशलाकां ते षट्दर्शनसमुच्चये ।
ज्ञाननेत्राञ्जनायेव सतां तत्त्वार्थदर्शिनीम् ॥८८॥

उद्धृत्य ये व्याकरणाम्बुराशितो
विलोड्य बुद्धिप्रसरामराद्रिणा ।
शुद्धक्रियारत्नसमुच्चयं सता-
माश्चर्यभूतं विबुधालये ददुः ॥ ८९ ॥
लोकोत्तरां सच्चरणश्रियं मुदा
सदाभजन्तश्च सरस्वतीं प्रियाम् ।
दुष्कर्मदैत्यव्यथका जयन्तु ते
गुरुप्रवेकाः पुरुषोत्तमाश्चिरम् ॥ ९० ॥
॥ युग्मम् ॥

विभ्रतेऽथ नवतां जयिनः श्री-
सोमसुन्दरगुरुक्रमपद्माः ५१ ।
संस्मृता अपि विदध्युरनन्तं
शीतिमानमघतापहृतेर्ये ॥ ९१ ॥
सरस्वतीमाऽऽगमवार्द्धिसङ्गता-
मवाप्य येषां सुरसोर्मिवर्मिताम् ।

पुपूप या स्वस्थ तु सन्मनोगण-
स्त्यज्जेन्न तीर्थं प्रियमेलकं विदन् ॥९२॥
न नाममात्रादपि तु स्फुरत्प्रभै-
र्गुणप्रभावैर्नरसिंह एव सः ।
महोत्सवैर्यः कलिदैत्यहिंसनाद
क्षमाभृतो ऽमून् सुपदे १४५७न्यवीविशत्॥९३॥
तान् दूत्येवात्मकीर्त्त्या
विशदसुमगताख्यापनादुत्सुकत्वं
दत्ता नीता भजन्ते
सकलसुमनसां यन्मनोवृत्तिनार्यः ।
लब्ध्वागस्तद्गुरूणां
निजनुतिसमयावाङ्मुखस्यावलोकाः
क्रुद्धाः श्रोत्रद्गुणौघा
निगदितुमिव तत्कर्णपङ्क्तौ विशन्ति ॥९४॥
सौभाग्यतस्तेऽप्यधिका हरेः पितु-
र्वैताढ्यविद्याधरसेव्यताजुषः ।
भजन्ति धामा न परं क्षमाभृतां

स्यादस्ति यस्मात् सुमतो प्रकृत्या क्षिते ॥१५॥

तैः सान्वयानं जिनशासनेऽमुना
देवा दिवार्तु प्रशमक्षमा व्यधायि ।
प्रवर्तितानं पवनं जितस्वता
व्यतिव्यूहेन लोकोत्तरं पदम् ॥ १६ ॥

शरण्य देवानपि या दुराप
वाणी येषां तु निसर्गतः सा ।
सुगताद्यास्तैर्विविधैरपार्थै-
र्न धीरैः सानुगता व्यधायि ॥१७॥

किं लोकाऽलोकविलोकिनिपुणैर्जगज्जीवालये प्रभुः सुधा-
धाराः स्यागमदुग्धवारिधिभवाः स्यात्पदलक्ष्यः किन्तु ।
किं वा सारतरानुभवागमलक्षणा दीप्ताः प्रदीपश्रियः
सर्वज्ञान्तभिदः मताधिपति मति संदेहनाशान्वते ॥१८॥

स एव धर्मो जिनशासनं परं
सदुत्तमाप्रकृष्टे प्रभुनेशते ।
युगान्तकालोद्धतवारिधिप्लुतां
महावराहाख्यपरो दधाति गाम् ॥ १९ ॥

क्षमापराङ्गत्यपि साहसिक्याद्
समारतो जेज्यति ते प्रवाद्वान् ।
दन्दह्यते वा शिशिरेति मुग्धा-
प्यालिङ्गिताम्बुजानि न किं हिमानी॥४००॥
उपरतमपि संश्रिते विनेये
विलसति याम् सुमनोमनोऽपहर्त्री ।
गुणवति रमणे तदाश्रिते वा
भवति रतिः किल योषितां समाना ॥१॥
प्रभवति महिमा यथा मदीयो
जगति न कस्य च नापरस्य तद्वत् ।
प्रसरति तरणे मरीचिचक्र
वियति यथा न तथाहि तारकाणाम् ॥२॥
नित्यं विशुद्धिगणकल्याः सद्गणश्रुताः
भातोदयाः सद्गुरवो जनपुण्यलभ्याः ।
धन्यैर्धृता विद्रुमाणि सपल्यानि
श्रीसोमसुन्दरतया प्रथिता जगते ॥ १ ॥
ते कीर्तिमानसमुद्र इव सन्ततम्

यः कारयामाससकलावनृपधनाढ्यैः ।
सन्दर्शिनामृतरसा निजगौर्विनीतैः
श्रीसोमसुन्दरतया प्रथिताः गुरुणाम् ॥ ४ ॥

नानागोचरराजवल्लभतिधान्सुरस्थनापोषु यः
गौरव्येभ्यऽमृतरुप्पिकाभगि न ये ताम्यन्ति येनो मृगाः
येलत्यात्मवने रुची स परमानन्दादिद्रूपांकुरा-
स्यादी साम्यसुधाह्रदे श्रवणकृत्सुम्यंसदीयः*पुनः ॥५॥

जिनद्राक्षाम्लाम्लावयनल्लितं साम्यकलितं
गुरुस्मूर्धिमूर्धिलम्बणिमकलादोपविकला ।
अहो येषां पोषायितसुधरणं सिद्धिपरणं
विशुद्धं ते भद्रं ददतु भवतां पीयनवताम् ॥ ६ ॥

श्रीगाधुराजगुरुविस्तृतभाभरो ऽयं
श्रीगच्छमौलिरमलः समलंकरोति ।
श्रीजिनशासननृपं निहतारिवर्ग-
स्फूर्जत्प्रतापमहिमासजगत्प्रभुत्वम् ॥ ७ ॥

येऽयोल्लासिनी सद्विवेधाऽपरसागरे ।

---

* स्वयं इत्यपि पाठः ।

दूरं विक्षिपते हृप्यद्वादिनः कर्करानिव ॥ ८ ॥
आकौशलधरः काव्योप्यानैपुणधरो गुरुः ।
तेषां विद्यासु नैपुण्यादाचतुर्यमयं जगत् ॥ ९ ॥
प्रभावकाणां प्रथमः प्रसिद्धिभाग्
स सङ्घनेता प्रथमः प्रशस्यते ।
अचीकरद्योऽद्भुततत्पदोत्सवं
श्रीपत्तनेऽष्टेन्द्रियरत्नवत्सरे १४५८॥१०॥
आहेमचन्द्रात्रिदिवं विधाय
प्रभावकोत्पत्तिकथादरिद्रम् ।
सदृष्टयानुदृष्ट्या पुनरेव तेषां
जैनेश्वरं शासनमन्वकंपि ॥ ११ ॥
वर्षत्सूक्तवारिदेष्विव मुहुर्वादेषु तर्कामृतम्*
तैपूष्णैः पदसङ्गतेषु भुवि या कीर्त्तिः सरिज्जायते ।
सम्पूर्योत्तममानसानि विदुषामुन्मूल्यदर्पद्रुमान्
मिथ्यालोकदवोपशान्तिमपि सा कूलाब्धिमालिङ्गति१२
कलिन्दिकासौरभभृत्पदाम्बुजा-

---

* धर्मोपदेशामृतमिति वा पाठः ।

श्रितस्य तेषां व्यथते न मूर्त्तिमा ।
न नैशमन्धातमसं प्रगल्भते
विलेप्तुमुष्णांशुकराम्बुजं यतः ॥ १३ ॥
यतिजीतकल्पवृत्तिर्वृत्तिरिव चारित्रकल्पवृक्षस्य ।
तन्निर्मिता विजयते अतिचारचौरादिचारहरा ॥१४॥
उत्फुल्लाक्षैस्तनुलवणिमालोकनात् स्मेरचित्तै-
र्ध्योमाम्नाग्यार्पितगुणततेर्वाक्श्रुतेः प्रीतकर्णैः ।
ये मन्यन्ते विबुधनिकरैर्गौतमस्याऽवतारः
श्रेयः श्रेणीं ददतु जगते ते जयश्रीपरीताः ॥१५॥
श्रीदेवसुन्दरगुरुप्रभवो गणेशा
अप्याश्रयन्ति गुरुभिस्त्रिभिरेभिरेवम् ।
सूक्ष्मार्थबोधरतिकान्तहतिप्रगल्भै-
र्नेत्रैरिव त्रिभुवनेऽपि हि शङ्करत्वम् ॥१६॥
श्रीमद्गच्छहिमालये लवणिमोत्कल्लोलपद्मह्रद-
स्ते नूनं गुरवः सरिच्चतिरिवैतेभ्यो विनेयावली ।
उद्भूता भुवनेऽभितः प्रसमरा वादिद्रुविद्राविणी
पावित्र्यं तनुते हरत्यय मलं मिथ्यात्वतापापहा ॥१७॥

लसन्ति तेषां गणरत्नसिन्धौ
मुनीन्द्ररत्नानि महाप्रमाणि ।
क्षमाधराणामपि मौलिमाला
शोभाखिलाशासु विधीयते तैः ॥ १८

॥ तथा हि ॥

श्रीदेवशेखरगणिप्रथिताभिधानाः
श्रीवाचकावलिशिरोमुकुटायमानाः ।
तेषां विशुद्धगुणसंयममासमानाः
शिष्या जयन्ति विगलत्कलिशत्रुमानाः।
शिष्यस्तदीयोऽयमपीति मन्यते
श्रीवाचकेन्द्रप्रगुणोऽपि मादृशः ।
ग्रहप्रभोः पुत्रइति ग्रहावलौ
न पूज्यते पङ्गुरपीह किं शनिः ॥ २० ॥
अहो तेषां कराम्भोजवासानां सुप्रभावता ।
जातो यैर्मौलिगैर्योग्योप्यहकं मुनिसुन्दरः ॥ २१
श्रीश्रुतसुन्दरवाचकवर्याः श्लाघ्या न कस्य गणनिधय
यद्गीःस्पर्शोपापान्मन्ये श्वभ्रे सुधापसत् ॥ २२ ॥

जयचन्द्रवाचकैः किल जित्वा विद्यावलेन लघिमानम्।
नीता गुरुबुधशुक्राः स्थेमानं दधति न क्वापि॥ २३॥
श्रीभुवनसुन्दरा अपि वाचकवर्या न कस्य हर्षाय ।
सत्यपि येषां वाणी प्रतिचतुरं लीयते हृदये ॥२४॥
श्रीजिनसुन्दरवाचकहृदयगृहेऽदोषवैर्यविषयतया ।
विनयो गुरुभक्त्या सह विलसति निश्शङ्कमनवरतम्२५
सम्यक्परिहृतसप्ताऽधिकदशभिदऽसंयमा विशदचित्ताः।
कण्ठस्थाऽऽगमसूत्रस्फुरदर्थाः संवृतास्रवणाः ॥ २६ ॥
जयवर्मनामविबुधाः स्थविरा गच्छेशबन्धवः कस्य ।
श्लाघ्या नैतत्काला ऽनुत्तरगुणचरणकरणाढ्याः ॥२७॥

॥ युग्मम् ॥

नानाऽनार्यप्रायान् देशान् दूरेऽप्यबूबुधन् धीराः।
स्थविराश्च देवमङ्गलविबुधा गुरुगच्छकार्यकृतः॥२८॥
अन्येऽपि श्रुतसागरदेवप्रभरत्नसुन्दरा विबुधाः ।
अथ सर्वदेवखराह्वाः ख्याताः क्षेमङ्कराह्वाश्च ॥२९॥
संविग्नकमलचन्द्राः सदाश्रवा ज्ञानकीर्त्तयश्चाऽपि ।
बुधसाधुसुन्दराऽभयसुन्दरमिश्रा यशःश्रीढ्याः ॥३०॥

आनन्दवल्लभाह्वा विशदगुणाः सहजधर्मनामानः।
विबुधेन्द्रशीलकुम्भा विख्याताः शान्तिमूर्त्तिबुधाः ३१
निस्सङ्गतैकरङ्गा वनवासे सोमशेखरा लीनाः।
गुर्वादेशधुरीणा विमलादिकमूर्त्तयश्चाऽपि ॥ ३२ ॥
सर्वसमुद्राद्या अपि बहवो लुप्तान्यगणकतारकमाः।
गच्छेशार्ककरा इव दिशि २ निघ्नन्ति मोहतमः॥३३॥

पञ्चभिः कुलकम्।

प्रायो मान्ति गणेऽस्मिन्
पदान्यहो चतुरशीतिसङ्ख्यानि।
इव तावतां गणानां
सारैर्विहितानि विधिनाचैः ॥ ३४॥

गुरुविनयो गणभक्तिर्ज्ञानचरित्रादयश्च निर्द्वन्द्वाः।
आसन्महत्तरायां सुगुणाश्चारित्रचूलायाम् ॥ ३५ ॥
यस्याः समयार्थमणीविद्रूरभूमेः पुरः श्रयेद्ब्राह्मी।
आकोशलं प्रशस्या महत्तरा भुवनचूला सा ॥३६॥

प्रवचन १ धर्मकथाद्धी २
वादी ३ नैमित्तिक ४ स्तपस्वी ५ च।

विद्यावित् ६ सिद्ध ७ कवी ८
प्रभावकाश्चाष्ट तद्गच्छे ॥ ३७ ॥
तथाहि ।

आचार्योपाध्याया गणेऽत्र वादाद्यशेषलब्धिजुषः ।
प्रायोऽष्टधाऽपि सर्वे शासनमुद्भासयन्त्यभितः॥३८॥

विभागतोऽपि च ।

आचार्यादिपदस्था यतयः साध्व्यो महत्तराद्याश्च ।
श्राद्धाश्च तारतम्यात् प्रवचनकुशला विभान्त्यत्र ॥३९॥
श्रीजिनसुन्दरवाचकमतुमितशरदुदयरत्नमुन्याद्याः ।
हरिरिव भुवनान्युदरे बिभ्रत्यङ्गानि निखिलानि ॥४०॥१
सर्वपदस्थाः प्रायो यतयः श्राद्धाश्च मन्त्रिहेमाद्याः ।
धर्मकथालब्धिभृतः करन्ति जिनधर्मसाम्राज्यम् ॥४१॥२
श्रीसूरिवाचकेन्द्रैर्विद्याधनयाचकीभवद्विपणैः ।
भ्रियतेऽत्र वादलब्धिर्विबुधैर्यतिभिश्च बहुभिश्चैः॥४२॥३
संवृतसर्वास्त्रवणप्रबुद्धवरसर्ववल्लभप्रमुखाः ।
अवितथनिमित्तविज्ञा गणरक्षणदक्षिणा बहवः॥४३॥४
गुरुगच्छबालवृद्धप्रमुखमहानेककार्यनिष्णाताः ।

सर्वधुरीणप्रवरा माघ्यस्थ्याद्यैरनन्यसमाः ॥ ४४ ॥
द्वादशधातपसि रता गुणवर्द्धनसाधुसागरप्रमुखाः ।
लोकोत्तरगुणचरिता निवसन्ति मनस्सु नो केषाम् ॥४५

येषां तपःशक्तिहृत प्रभावाः
सप्तर्षयः शून्यमहो भ्रमन्तः ।
शास्त्रैर्निषिद्धामपि रात्रिचर्यां
चरन्त्यदृश्याः किल लज्जयाऽह्नि ॥ ४६ ॥

मासद्वयोपवासप्रमुखैः संसारतारणगुणैश्च ।
त्रिदिनोत्सर्गाद्यैरपि विविधैर्याभ्यन्तरतपोभिः ॥ ४७ ॥

ते रत्नदेवादिमुनीश्वराश्च
निस्तन्द्रमद्वैतगुणाद्भुताः ।
प्रत्यायन्तः किल पञ्चमेऽपि
श्रीशालिभद्रप्रमुखान् जयन्ति ॥ ४८ ॥

श्रीवीरमभ्या मदमूरदोन
पम्मानिर्के यो रिदर्भ सगोर यस ।
महानपम्कमेगु निमदीन
न शारिनभन्द्र गर्गिगजमीड़ ॥४९॥

[illegible]

॥ युग्मम् ॥ ४ । ५ । ६ ॥

दुष्टाष्टष्टजकष्टपिष्टपटुभिः पक्षाष्टमाद्यैः सदा
सन्मासक्षपणादिकैश्च मुनयो घाटैर्विचित्रक्रमैः।
एकाहं मङ्कं त्र्यहं च विहितोत्सर्गादिभिर्भ्रान्तरै-
रस्मिन् शासनभासनं विदधते प्रौढैस्तपःकर्मभिः॥५८॥
सत्काव्यादिकलाकलापकुशलं संश्रुत्य येषां वचः
कारुण्यं दधते गुरौ सुमनसां प्राज्ञाः कवौ ह्यपि च।
राजन्यावलिमौलिमौलिगमणीदीप्तांह्रयः सूरय-
स्तैनैकेऽत्र विभान्ति कोविदसभालङ्कारहारोपमाः॥५९॥
प्रभावकैरेवमनुत्तरप्रभैरयं समग्रैरपि राजते गणः।
न रत्नजाति खलु सा प्रजायते रत्नाकरं या समतीत्य-
वर्तते ॥ ६० ॥

गणे भवन्त्यत्र न चैव दुर्मदा-
नहि प्रमत्ता न जडा न दोषिणः।
विदूरभूमिः किल सोपवीति वा
कदापि किं काचमणीनपि क्वचित् ॥६१॥
कस्मात् कस्माद्विनिर्गत्य हेतुभिर्विशदेतरैः।

अस्मिन् धर्मकथाप्रथास्ववितथप्रावीण्यलुब्धप्रभाः
भ्राजन्ते निजदेशनानवरसैः पीयूषयूषोपमैः ।
कुर्वाणाः स्मृतिगोचरे सुमनसां श्रीसूरिमुख्यागता-
लब्धीः पूर्वमुनीश्वरेषु विदिताः क्षीराश्रवत्यादिकाः॥५४२

तर्कव्यासविलासरसाग्रविविधोपन्यासवात्याबलात्
प्रोद्भूतोऽन्यमतप्रवादिनिकुरम्बोत्तालतूलव्रजा ।
भूपालप्रिकल्पभावविभया यानेषु लब्धप्रभा
भ्राजन्ते प्रतिभाऽतिभूताधिषणा नैकेऽत्र वादीश्वराः॥४४

सीमाभ्यासविनयादिविद्याविदुराः साम्यं श्रुताभ्यासतः
केचित् केऽपि च पात्रतामधिगताः सन्मन्त्रयन्त्रश्रियाम्।
[illegible]
नाना[illegible] पूर्णा[illegible]॥४५॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]॥४६॥

॥ युग्मम् ॥ ४ । ५ । ६ ॥

दुष्टाष्टद्वजकष्टपिष्टपटुभिः पक्षाष्टमाद्यैः सदा
सन्मासक्षपणादिकैश्च मुनयो यात्यैर्विचित्रक्रमैः ।
एकाहे द्व्यहके त्र्यहे च विहितोत्सर्गादिभिश्चान्तरै-
रस्मिन् शासनभासनं विदधते प्रौढैस्तपःकर्मभिः॥५८॥
सत्काव्यादिकलाकलापकुशलं संश्रुत्य येषां वचः
कारुण्यं दधते गुरौ सुमनसां माद्याः कवौ ऽप्यपि च।
राजन्यावलिमौलिमौलिगमणीदीप्तांह्रयः सूरय-
स्तेनैकेऽत्र विभान्ति कोविदसभालङ्कारहारोपमाः॥५९॥
प्रभावकैरेवमनुत्तरप्रभैरयं समग्रैरपि राजते गणः ।
न रत्नजाति खलु सा प्रजायते रत्नाकरं या समतीत्य-
वर्तते ॥ ६० ॥

गणे भवन्त्यत्र न चैव दुर्मदा-
नहि प्रमत्ता न जडा न दोषिणः ।
विदूरभूमिः किल सोपवीति वा
कदापि किं काचमणीनपि क्वचित् ॥६१॥

कस्मात् कस्माद्विनिर्गत्य हेतुभिर्विशदेतरैः ।

कलौ प्रशाखा प्रतिमा बभूवुर्बहवो गणाः ॥६२॥
प्रौढावदाततोऽयं तु प्राप्तोऽप्याह्वां नवां नवां ।
श्रीसुधर्मगणाधीशादारभ्याऽखण्डसन्ततिः ॥ ६३॥
आज्ञाभङ्गान्तरायोत्थाऽनन्तसंसारनिर्भयैः ।
सामाचार्योऽपि पाश्चात्यैः प्रायः स्वैरं प्रवर्त्तिताः॥६४॥
उपधानप्रतिक्रान्तजिनार्चादिनिषेधतः ।
न्यूनिता दुःषमादोषात् प्रमत्तजनताप्रियाः ॥६५॥
यच्चत्प्रासुकमिष्टाम्बुप्रवृत्त्यादिसुखावहाः ।
वीक्ष्यन्तेऽन्यगणेष्वत्राऽऽचरणा लक्षणोज्झिताः६६।
त्रिभिर्विशेषकम् ।
या श्रीवीरसुधर्माद्यैः प्रणीतास्वाऽऽगमानुगा ।
आचीर्णा स्थविरैः कालानुरूपयतनाश्रिता ॥६७॥
सामाचारी गणेऽस्मिंस्तु शुद्धा सैवास्त्यखण्डिता ।
परपम्परागता सर्वगणान्तरगताऽधिका ॥ ६८॥
॥ युग्मम् ॥
विनयानीहताक्षन्तिनैर्ग्रन्थ्यप्रमुखा गुणाः ।
दुर्लभा ये कलौ सर्वे तेऽपीक्ष्यन्तेऽत्र निर्मलाः॥६९॥

वीक्ष्यन्ते चाऽन्यगच्छेष्वाचरणा लक्षणास्थिताः इत्यपि पाठः

अत एव मिथोधर्मस्नेहः सूरिवरादिषु ।
संविग्नेष्वाऽऽगमज्ञेषु गणवन्धोऽपि निस्समः॥७०॥
न स्वः कोऽपि परो वाऽत्र नैहिकोपक्रियापि च।
तथाप्येनं भजन्ति ज्ञाः सर्वे ज्ञानक्रियोच्चरम्॥७१॥
अयमेव तदा सेव्यो मध्यस्थैः स्वहितैषिभिः ।
उपेक्ष्य कुलगुर्वादिकदाग्रहहतान् जडान् ॥७२॥
मेयः कथं महिमवार्द्धिरयं गणेश-
श्रीदेवसुन्दरयुगोत्तमसूरिराजाम् ।
यत्र पारगाणि न चिरादपि सन्मनांसि
यानि प्रयान्ति सुरशैलशिरोऽपि वेगात् ॥७३॥
एषां प्रभावकवरा विलसन्ति गच्छे
यद्वत्तथा नहि परेष्वपि शिष्यमात्राः ।
आबद्धमौलिमुकुटा इव चक्रिपुर्या
पुंप्रकुरा अपि न कर्बटकेषु दृश्याः॥७४॥
अहो रत्नत्रयीसैषामनर्घ्या काऽपि विष्टपे ।
रत्नकोटीरपि त्यक्त्वा यत्तामाददते बुधाः॥७५॥
एषां शुद्धवचःप्रबुद्धहृदया मन्त्रीशहेमादयो

निस्सङ्गाः स्वजनादिपूज्झितगृहारम्भानवद्यक्रियाः ।
तैस्तैः स्वैश्चरितैरुदारललितैर्धर्मोपदेशामृतैः
प्रौढिं सङ्गमयन्त्यहो तदभयानन्दादिवच्छासनम् ॥७६॥
तद्वाप्तधर्मदार्ढ्यसङ्घपतिर्ल्लसूनुनाथाह्वः ।
गणधर्माऽऽधारकरः प्रभावको भाति नृपमान्यः॥७७॥
एषां नानागुणमणिनिचिते ऽपारगच्छाम्बुराशौ
दूराक्षिप्तातिचरणविलुठत्सङ्करे श्रीजयाढ्ये ।
उत्कल्लोले नवनवमहिमश्रीद्धशिष्यावदातैः
सर्वेऽप्यन्ये प्रदधति गणका कण्ठकूपोपमानम् ॥७८॥

चन्द्रलेखाच्छन्दः ।

सर्वतः प्रससरमांजि यशांसि
क्षीरनीरनिधयन्ति यमीनां ।
तानि तत्र परसूरिततीनां
शीकरावलिरिवाथ विमान्ति ॥ ७९ ॥
एषां परेषामथ सूरिराजां
चिकीर्षता विश्वकृता यशांसि ।
उन्मानबीजानि विचक्रिरे प्राक्

पूर्णेन्दुबिम्बं किल तारकाभ ॥ ८०॥
एभिः स्फीतैः शशधरकिरणक्षीरडिण्डीरगौरैः
शुभ्रीकृत्य त्रिजगति गमिते स्वर्यशोभिः प्रपूर्य ।
अन्येषां चेदरिवृततति सदा तद्गुणानैव रम्याः
सत्या यस्मादिरमति सरितां सिन्धुना सङ्गतानाम् ८१
चन्द्रलेखाच्छन्दः ।
को ऽवेदयिष्यत् तुलनामतीतान्
श्रीगौतमस्वामिमुखानतीतान् ।
युगोत्तमाभा यदि नाभविष्यन्
निदर्शयन्तः स्वगुणैरिमे तान् ॥ ८२ ॥
धीरेण ये शासनधारका महा-
चार्याः स्वनिर्वाणपदादनूदिताः ।
एतेऽवगम्याः खलु ते गुणोच्चयै-
शङ्कितर्दयैव शिवाय तत्कृता ॥ ८३ ॥
एतच्च काव्यपञ्चकं प्राक् लिखितमप्यधिकार-
सौष्ठवात् पुनरिहापि लिखितमिति ।
श्रीवीरतोऽभूद्गणराट् ससत-

त्रिंशो बृहद्गच्छपसर्वदेवः ।

तस्माज्जगच्चन्द्रगुरुस्तपाह्वा

मूलं गणेन्द्रो नवमभ४५ जज्ञे ॥ ८४ ॥

तस्माज्जयन्ति गुरवो गुरवोऽत्र पट्टाः

श्रीदेवसुन्दरगणप्रभवोऽ ५० ऽधुनेमे ।

स्युर्द्वादश१२श्च निखिलानधिकृत्यसूरी-

नेभ्योऽपि पञ्चकिलसप्तदशेति सर्वे ॥ ८५ ॥

एवं श्रीवीरजिनात् सन्ततिकृद्गच्छनाथगुरुगणने

एते स्युः पञ्चाशा५०आसन बहवोऽन्तराले च ॥८६॥

त्रिपञ्चाशचतुष्पञ्चाशत्राथपि भजन्त्विमे

श्रीसम्भूतजयानन्दादिगणेशाक्रमाश्रयात् ॥ ८७ ॥

विश्वातिशायिमहिमाम्बुधयो जयन्तु

श्रीदेवसुन्दरयुगप्रवराभिराय ।

श्रीशासनोद्धरणधीरतमाः क्रियासुः

श्रेयःश्रियं सुविपुलां विपुलाङ्गभाजाम् ॥८८॥

श्रीवीरतीर्थकमले प्रवचनमातृप्रभुद्दलकलिते ।

संघपुंगनघानैः प्रकाशिने महिमसौरभ्ये ॥ ८९ ॥

शाखास्तुतेयं बृहती मयेति ।
किञ्चिच्च लघ्वी सकला अपीमाः
श्रीवीरमार्गानुगमा जयन्तु ॥ ९५॥

मूलं यस्य जिनेश्वरो गणभृतां स्कन्धोपमं मण्डलम्
शाखाः सन्ततयस्ततश्च यतीनां साध्व्यः प्रशाखाः पुनः।
श्राद्धाः पत्रगणाश्च मञ्जरितुलारूढाश्च सुश्राविकाः
सर्वाभीष्टफलप्रदः स जयति श्रीसङ्घकल्पद्रुमः॥४९६॥

इति श्रीयुगप्रधानावतारश्रीमत्तपागच्छाधिराजपुरन्दर-
गच्छनायकपूज्याराध्यपरमाप्ततमगुरुश्रीदेवसुन्दरसूरिगण
राशिमार्गिमार्गानुगामिन्या तद्विनेयश्रीमुनिसुन्दरगणि-
हृदयहिमवद्वनीर्णश्रीगुरुभक्तिरसमहाद्रहप्रभवायां श्रीमत्ता
पर्वाधिराजश्रीपर्युषणापर्वविशिष्टविदग्धतरङ्गिण्यां तृतीये श्री
गुरुवर्णनस्रोतसि गुर्वावलीनाम्नि महाह्रदे ऽनभिव्यक्तगणना
प्रकरविस्तरह्रदः ॥

सम्पूर्णश्चायं श्रीगुर्वावलीनामा महाह्रदः ।
इति बृहत्तपागच्छश्रीगुर्वावली कृतिः श्रीमुनिसुन्दरसूरिकृता॥

॥ श्रीः ॥

श्रीजैनयशोविजयग्रन्थमाला

आ ग्रन्थमालामां प्रगट थयेलां संस्कृतपुस्तकोः—

(१) प्रमाणनयतत्त्वालोकालङ्कार

आ पुस्तक न्यायनो एक अमूल्य ग्रन्थ छे, तथा जैन न्यायमां अन्दर प्रवेश करवामां तेमज पदार्थोनुं यथा तथ्य स्वरूप समजाववामां आ ग्रन्थ एक अद्भुत भोमियो छे माटे न्यायनी शरुआत करनार दरेक अभ्यासीने अत्यन्त उपयोगी थाय तेटला माटे ते सुन्दर ग्रन्थनी किंमत मात्र आना ८ राखवामां आवी छे. पोस्टेज जुदुं ।

---

(२) हैमलिङ्गानुशासन

(अवचूरि सहित)

आ पुस्तक श्री हेमचन्द्राचार्य विरचित छे अने संस्कृत भाषाना अति कठिन शब्दोनुं तेमज तेना लिंग शब्दस्वरूपनुं ज्ञान, आ पुस्तक ना थोडा श्लोकोनुं अध्ययन करवाथी, सहेज थइ जाय छे. उपरान्त ते ग्रन्थनी रचना दरेकजण हैयाथी कंठाग्र करवाने लायक थइ शके.

स्टोकमां आ पुस्तक थोडुं रह्युं छे.

मूल्य किंमत आना ६ पोस्टेज जुदुं.